

சுரேஷ்டன்

இலங்கையில் விவசாயத்திற்குச்
சிறந்த இடம் யாழ்ப்பாண
ரோட்டு.... நல்ல நீர்வளமுள்ள
இடம்.

சிரித்திரன்
சிறுகதை.

அடுத்த இதழில்
கே. ஆர். டேவிட்
எழுதும்

'இரண்டு
நிர்வணங்கள்'
வெளியாகின்றது.

*

சிறுகதைச்
சுவைஞர்களே!

சிறுகதை பற்றிய உங்
கள் கருத்தை எழுதுங்
கள். பிரசுரிப்போம்.

டிசம்பர் 1977

விலை சதம்

75

நீதிபெருமை

சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி

சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி

சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி

சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி

சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி

சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி
சுருதி

சுருதிபெருமை
சுருதிபெருமை
சுருதிபெருமை
சுருதிபெருமை
சுருதிபெருமை

நகை: 15

சுவை: 2

செய்தொழில் தெய்வம்
சிரிப்பே சீவியம்.

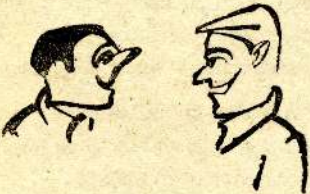
பசுமைப் புரட்சி

எமது புது அரசாங்கம் பசு
மைப் புரட்சி தீவிரமாகச் செய்
கிறது...
சந்தோஷமான செய்தி

பஸ், கட்டிடமெல்லாம்
தமது பச்சை வர்ணத்தைப் பூச
கிறது.

• •

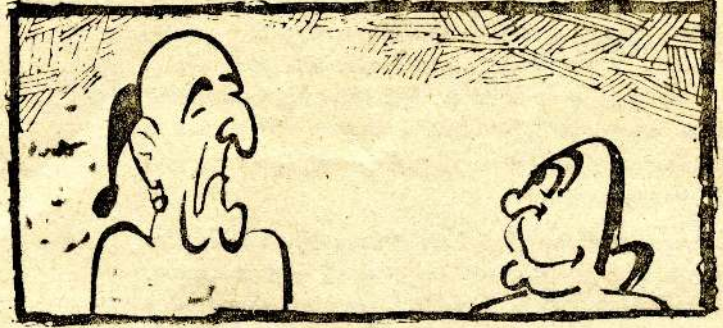

நீ 77 ஆம் ஆண்டு செய்த
சாதனை என்ன?

77 ஆம் ஆண்டையும் உத்தி
யோகமில்லாமல் வெற்றிகரமாகக்
கழித்துவிட்டேன் என்பதுதான்.

• •

இரசிகமணி சுவைத்த சவாரித்தம்பர்

இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன் அவர்கள் இலக்கிய ரசிகர் மட்டு
மல்ல, பெரும் நகைச்சுவை ரசிகரும் கூட.

ரஷ்யாவில் எல்லோரும் விண்வெளிக்கு அனுப்பிய "ஸ்புட்னிக்"
திரும்பி வருகிறதா என்று விண்வெளியைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்
பார்கள். நமது யாழ்ப்பாணத்திலும் விண்வெளியைத்தான் பார்த்துக்
கொண்டு நிற்பார்கள் - முட்டி நிறையக் கள்ளு வருகிறதா என்று பார்ப்
பதற்கு.

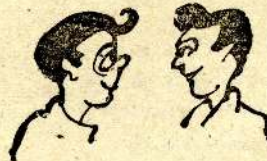
இந்த நகைச்சுவைக் கருத்தை நான் தினகரனில் "சவாரித்தம்பர்"
கார்ட்டூனில் வரைந்திருந்தேன். இதைப் பாராட்டி "ஈழத்து இலக்கிய
வளர்ச்சி" என்ற அவர் எழுதிய புத்தகத்தில் பாராட்டியுள்ளார்.

- சுந்தர்

முதல் பைத்தியம்: என்ன, தலை
யில் தலைப்பாகை?

இரண்டாம் பைத்தியம்: இப்போ
யாழ்ப்பாணத்தில் ஆமிக்காரன்
ஹெலிகொப்டரில் பறந்து திரி
யிருன்... எட்டிக் குட்டியிடுவான்.

• •

பாலு: ஏண்டா... நீ மேற்படிப்
பைத் தொடரவில்லை?

ராஜு: நான் படித்த பாடசாலை
யில் மேல்வகுப்புகளில் மாணவி
களில்லை....

• •

வாலிபன்: சண்ணே... உன்னை
நான் காதலிக்கிறேன்!

பெண்: கையில் பணமில்லாத
வனுக்கு என்ன காதல்

வாலிபன்: அரசாங்கம் மாதம்
ஐம்பது ரூபா தரப்போகுதாம்.
அந்தத் துணியில்தானே காதல்
பிறந்தது.

• •

திருடன்: திருட மாட்டேன்;
கடத்தல் வியாபாரம் செய்வேன்
என்பதுதான் எனது புதுவருடத்
தீர்மானம்.

- ஜோக்கிரட்டன்

இலக்கிய ரசனை உயர தனது உயிரை உரமாக்கியவர்

- நவாலியூர் நடேசன்

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை என்னும் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் மிக்க விருட்சத்தின் வேரிலே முளைவிட்டு ஓங்கி எளிர்ந்து சுவை மிகு இலக்கிய நறுங்கனிகளைச் சொரிந்த கனக. செந்திநாதன் என்னும் விருட்சம் சாய்ந்துபோன நிகழ்ச்சி ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குப் பேரிழப்பாகும்.

பண்டிதமணியின் நிழலிலே எனது இலக்கிய ரசனை வளர்ந்தது என்று அருமையோடு கூறிவந்த அவர், பழைய மரபிலே நின்று தெளிந்த புதுமை இலக்கியங்களை அள்ளித் தந்ததுடன், இரசனை உணர்வுகளையும் நயமாக ஊட்டி இரசிகமணியாகத் திகழ்ந்தார்.

ஈழத்து எழுத்தாளர்களை அறிமுகம் செய்து, அவர்கள் என்ற வழிகாட்டி - நீண்ட இலக்கியப் பரம்பரையின் மதிப்பிற்குரியவராக விளங்கினார்.

இலக்கியமே சிந்தனை; இலக்கியமே பேச்சு; இலக்கியமே மூச்சு. என வாழ்ந்த இரசிகமணி நூல்கள் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் முதலியவற்றை வாங்கிச் சேகரித்துத் தனது இல்லத்தை அறிவுக்கூடமாக அலங்கரித்தார். இலக்கிய வரலாற்றில் அரிய குறிப்புக்களையும், இரசனைத் துளிகளையும் தனது ஞாபகத்திலிருந்தே அநாயாசமாகப் பொழிந்துதள்ளும் ஆற்றல் வாய்ந்த இரசிகமணியை 'எழுத்து' சஞ்சிகை 'நடமாடும் நூல் நிலையம்' என்று வர்ணித்தது.

"என்னடா அப்பா... நான் ஒரு தமிழ் வாத்தியானே" என்று சில வேளைகளில் அவர் கூறுவதுண்டு. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அந்தத் தமிழ் உபாத்தியாயர் ஆற்றிய சேவைகளின் ஆழம்; மேன்மை வியக்கத்தக்கன. பழைய மரபு வழி நின்று எழுதும் பண்பு பேணிய இரசிகமணி சமுதாயத்தின் போலி மரபுகளைத் தனது சுய வாழ்விலேயே விளம்பரமின்றி உடைத்து வாழ்ந்தவர். அன்னார் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகின் பெருமையான ஒரு சகாப்தம்.

இலக்கியக் கூட்டங்கள், நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், புத்தகக் கடைகள் என்று கூறுகிறப்பாக ஒடித்திரிந்து காணும் எழுத்தாளர்களோடு 'இலக்கியச்சமா'வைத்து மகிழ்ந்த இரசிகமணி நோயால் பீடிக்கப்பட்டு வெளியில் இனிமேல் செல்வமுடியாது என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுக் கிடந்தார். அந்நிலையில் அவர் இலக்கிய உள்ளம் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் என்ற அனுதாபத்தோடு அவரைப் பார்க்கச் சென்றேன். எதுவித மனச்சோர்வும் இல்லாதவராய் தனக்குரிய மகிழ்ச்சிக் கலகலப்புடன் வரவேற்று இலக்கியம் குறித்து மூச்சு விடாது சிரித்துச் சிரித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

அவரது மெலிந்த உடலினுள்ளே இலக்கிய உணர்வு என்ற சக்தியே அவரை இயக்கிக்கொண்டிருப்பதாக அப்போது உணர்ந்தேன். "ஒரு கூண்டினுள்ளே அழகான பறவை யொன்று சிறகடித்துக்கொண்டிருப்பது போல அவரது மெலிந்த உடம்பினுள் ஆத்ம ஒளி சுடர் விட்டுக்கொண்டிருந்தது." என்று லூயி விஸ்ஷர் மகாத்மா காந்தியடிகளைத் தரிசித்த பின்பு எழுதிய உவமை அந்நேரத்தில் என் நினைவிலே மிதந்தது.

அந்தச் சந்திப்பின்போது உரையாடுகையில் இரசிகமணி உதிர்த்த கருத்தொன்றை இங்கு தருகின்றேன்: "தமிழ் எழுத்தாளன் கட்டாயம் பழைய தமிழ் இலக்கியங்களைப் படித்து அவற்றின் உட்பொருட்களையும், வேறு சிறப்பியல்புகளையும் உணர்ந்து தனது அறிவை வளர்த்துப் பண்படுத்தவேண்டும். அந்த நூல்களைப் படிக்கும் ஆற்றல் இல்லை என்பதற்காக அவற்றைப் 'பழைமை' என்று தூற்றுவது பெரிய அறியாமை. அறியாமையால் சமுதாயத்திற்கு அறிவைப் புகட்ட முடியாது."

நீண்ட நேரம் உரையாடிய அச்சந்திப்பின் போது "இரண்டு பூக்கள்" என்ற பாட்டிடைபட்ட நாடகப் பிரதியைப் பத்திரிகையில் வெளியிடுவதற்கும், பின்பு நூலுருவமாக்குதற்கும் என்னிடம் கையளித்தார்.

இரண்டு மாதங்களின் பின்பு மீண்டும் அவரின் இல்லம் சென்றேன். அவரது உற்சாகம் குறையாதிருந்தாலும் காது கேட்பது மந்தமாக இருந்தது.

அன்று அவர் இக்காலக் கவிதைகளிலே தொடங்கி பழைய இலக்கியங்களிலே புகுந்து, 'நந்திக் கலம்பக'த்தில் நின்று பேசினார்.

நந்திவர்மன் இறந்த பின்பு கவிஞனாகிய அவனது தம்பி வருந்திப் பாடிய கவிதைகளுள் ஒரு கவிதையை அப்படியே சொல்லி, அதன் நயத்தை ஆகா போட்டு எடுத்து விளக்கினார். அக்கவிதை இதுதான்:

வானுறு மதியை அடைந்ததுன் வதனம்.
மறிகடல் புகுந்ததுன் கீர்த்தி
கானுறு புலியை அடைந்ததுன் வீரம்
கற்பகம் அடைந்ததுன் மேனி
தேனுறு மலராள் அரியிடம் புகுந்தாள்
செந்தழல் அடைந்ததுன் மேனி
யானும் என்கவியும் எவ்விடம் புகுவோம்
எந்தையே நந்தி நாயகனே!

வழக்கத்திற்கு மாறாக அன்று-அவர், “சரி இருண்டு விட்டுது; நீரும் போகவேணும்” என்றார். அவரிடம் விடைபெற்றுத் திரும்பும்போது வழியெல்லாம் அப்பாடல் பற்றியும், அதனை விளக்கிய இரசிகமணியைப் பற்றியும் மனம் எதிரொலித்தது. இப்போதும் அந்த ஒலி ஓயவில்லை.

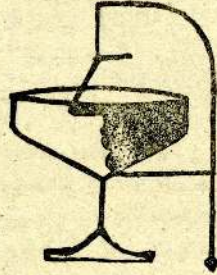
★

அனுக்குண்டு

நீறு பூக்கும்,
மொட்டு.

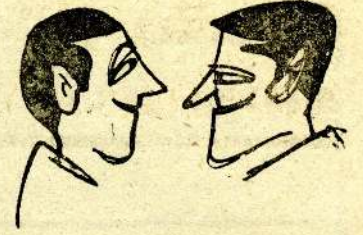
(உண்)மை சுடும்

போலிக் கலைனுக்கு
விமர்சன
மை சுடும்.
காமாந்தகனுக்கு
கற்புடைய கன்னியரின்
கண் —
மை சுடும்.

- சித்திரபானு

பல் காரம்

ஹிப்பிக் கூட்டமொன்றை வீதியில் பார்த்த புலவர் ஒருவர், “பாவம் ஹிப்பிகள்... குயில் மாதிரி வீடில் லாததுகள்” என்றார்.

✱

யாழ்ப்பாண நகரிலுள்ள தியேட்டர்களில் படம் முடிந்து போகும் மக்கள் கூட்டத்தைப் பார்த்த ஓர் ஆங்கிலேய உல்லாசப் பிரயாணி, “டோக்கியோ நகருக்கு அடுத்தபடியாக யாழ்ப்பாணத்தான் ஜன நெருக்கடியுள்ள நகரம்” என்றார்.

✱

கொப்பிகளுக்குத் தட்டுப்பாடு என்பதை மாணவர்களிடமிருந்து அறிந்துகொண்ட ஆசிரியர், “கொப்பிகள் நிறைய வேண்டும்; கொப்பியடிப்போர் குறைய வேண்டும்” என்றார்.

✱

எங்கு பயணம் போகும்போதும் சுருட்டுக் கட்டுச் சகிதம் போகும் அம்மான் ஒருவர், சிங்கப்பூர் போய் விட்டு, அங்கு ஒரு செக்கன்ட்கூடத் தங்காது ஓடோடி வந்து விட்டார். காரணம் கேட்டபோது, “நான் கோடரப்போட்ட சுருட்டுக் குடிப்பவன். துப்பிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். சிங்கப்பூரில் துப்புவது, சுருட்டு, சிகரட் குறைகளைக் கண்ட இடத்திலும் போடுவது பெரும் குற்றம். இலங்கை எங்களுக்கு ஒரு மோட்சம்.” என்றார்.

✱

வன்செயலால் காயமுற்று வீதியில் நிற்கும் சிலைகளைப் பார்த்து, “சிலைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் இல்லையா அவற்றிற்கு வைத்தியம் செய்விப்பதற்கு” என்று கேட்கின்றார் தமிழன்பர் ஒருவர்.

✱

வன்செயலால் பாதிக்கப்பட்டோரைப்பற்றித்தான் எல்லோரும் பேசுகின்றார்கள்... ‘வான்’ செயலால் பாதிக்கப்படும் எம்மைப் பற்றி ஒருவரும் பேசுகிறார்கள் இல்லையே!” என்று பெருமூச்சு விடுகின்றார், தினமும் பருத்தித்துறையிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு வானில் பிரயாணம் செய்து முதுகு முறிந்துபோன உத்தியோகத்தார் ஒருவர்.

✱

“சிறைசென்ற பெரும்பாலோர் எழுத்தாளர்களாக மாறியிருக்கிறார்கள்; சீதையைத் தவிர” என்கிறார் நமது மகுடியார்.

இதயம் பேசுகிறது

ஏதேனும் சந்தோஷமான செய்தி சொல்லவேண்டுமானால் எனது துணைவியார் வீட்டுவாசலில் வந்து காத்து நிற்பார். துக்கமான செய்தி சொல்ல வேண்டுமானால் வாசலைத் தாண்டி ரோட்டுக்கே வந்துவிடுவார். அன்று நான் அலுவலகத்தால் வருவதைக் கண்டதும் ரோட்டை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தார். துக்கமான செய்தி என்னைக் காத்திருக்கிறது என்று என்நெஞ்சம் படபடத்தது. அவர் அப்போது அடக்கமுடியாத கலையுடன் 'லதா அக்கிடென்ட்' என்றார். என் இரத்தமெல்லாம் உறைந்து விட்டதுபோல் இருந்தது. மனம் படபடக்க, "எந்த ஆஸ்பத்திரியில் அவளை 'அட்மிட்' பண்ணியிருக்கு?" என்று ஹாஸ்பிட்டலுக்குப் போகத் திரும்பினேன்.

அப்போது பக்கத்து வீட்டு லதா, "மாமா" என்று சொல்லிக்கொண்டு ஓடி வந்தான். "என்ன... எங்கள் லதா இங்கே நிற்கிறாள்..." என்றேன் நான். "நான் சொன்னது மணியன் எழுதும் 'இதய வீணை'யில் வரும் லதா" என்றார் மனைவியார்.

அப்படியெல்லாம் வாசகர்களின் இதயங்களை அழுத்தும் வகையில் எழுதும் 'ஆனந்தவிகடன்' மணியன் எமது வீட்டுக்குத் தனது புகைப்படப்பிடிப்பாளர் சுந்தரம் சகிதம் நாம் எதிர்பாராதவாறு வருகை தந்தார். எனது மனைவி எப்படி உபசரிப்பது என்று புரியாது திணறினார். அதை உணர்ந்த மணியன், "அம்மா, நாளை பிறைம் மினிஸ்டரைச் சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமுன் எத்தனையோபேரைச் சந்திக்கவேண்டியிருக்கு" என்று கூறிவிட்டு சிரித்திரனைப் பற்றி எல்லாம் ஒரு நோட்புத்தகத்தில் குறித்துக்கொண்டு சில புகைப்படங்களும் பிடித்துக்கொண்டு எம்மிடம் விடைபெற்றுச் சென்றார்.

ஜெட் விமானத்தில் உலகெல்லாம் பறந்து திரியும் மணியனும் இன்று ஜெட் வேகத்தில்தான் இயங்குகின்றார். சுறுசுறுப்பான உழைப்பாலேதான் அவர் எழுத்துலகில் உயர்ந்திருக்கின்றார் என்பதை அவரின் சிறிதுநேரச் சந்திப்பின் பின் உணர்ந்தேன்.

அனுக்குண்டை மனிதன் எப்பொழுது ஹிரோஷிமா நாகாசாக்கியில் போட்டானோ, அன்றே மனிதன் இதயமில்லாமல் இயங்கும் இரண்டு கால் பிராணி என்ற முடிவுடன் இருந்தவன் நான். ஆனால் மணியனை என்னும்போது அவர் மனிதனின் இதயத்தில் அபார நம்பிக்கை உள்ளவர்போல் தோன்றுகின்றது. அவர் இதயமில்லாது எதையும் எழுதுவதில்லை. இதயவீணை, இதயம் பேசுகிறது, இதயச்சுரங்கம் என்று இதயத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்துத்தான் எழுதுகின்றார். இன்று அவர் 'இதயம் பேசுகிறது' என்ற பெயருடன் புதிய சஞ்சிகை ஒன்றை ஆரம்பிக்கவுள்ளார். அவரது சஞ்சிகை எல்லோரது இதயவீணைகளிலும் அபூர்வ ராரங்களை மீட்ட வேண்டுமென சிரித்திரன் இதயபூர்வமாக வாழ்த்துகின்றான்.

மணியன் எம்மிடம் விடைபெற்றுப் போகும்போது "கல்கி ஆசிரியர் கிருஷ்ணமூர்த்தியுடன் துணை நின்று நிகரற்ற நகைச்சுவைச் சித்திரங்களால் விகடனை வளர்த்தவர் மாலி. அவரின் ஓவியங்களை ஏன் புத்தகமாக வெளியிடவில்லை?" எனக் கேட்டேன். "நாங்கள் அதைச் செய்யவேண்டும். I consider him greater than even David Low" என்று கூறி என் காதைக் குளிரவைத்தார்.

அவருடன் கூடவந்த சிரித்தமுகம் சுந்தரம் இன்னும் என் கண்ணுக்குள்ளே சிரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றார்.

- ஆசிரியர்

சர்ச்சில்

பாராட்டினார்

வினசன் சேர்ச்சில் சிங்கப்பூர் துறைமுகத்தை அதிக பணச் செலவில் விஸ்தரித்தார். இந்த விஸ்தரிப்புப் பயன் தராது என்றும், ஒருநாள் அது தூரகிழக்கு ஆசிய வல்லரசால் தாக்கப்படும் என்றும் டாக்டர் நாகநாதன் இலண்டன் பத்திரிகையொன்றில் கட்டுரை எழுதியிருந்தார். இரண்டாம் உலகமகா யுத்தத்தில் யப் பானால் சிங்கப்பூர்த் துறைமுகம் தாக்கப்பட்டு சின்னாபின்னப்படுத்தப்பட்டது. நாகநாதனின் தீர்க்க தரிசனம் மெய்யானது.

அவரின் தீர்க்கதரிசனத்தைப் பாராட்டி, வினசன் சேர்ச்சிலும், அண்டர்சனும் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

ஈழத்து
இனிய இலக்கிய
மாத இதழ்

நிர்வாகி:

மல்லிகை

234, ஏ, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

லட்சுமிகரம்

சித்திரபாறு

திரைப்படத்தைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் வந்தால் குப்பைப் பக்கம் என்று அந்தப் பக்கத்திற்குக் குட்பை சொல்லிவிட்டு மற்றப் பக்கங்களைப் படிப்பேன். அன்று தினமணிக்கதிரில் "சில சமயங்களில் சில சம்பவங்கள்" என்ற லட்சுமி எழுதும் தொடரை வாசித்துவிட்டு, குப்பையிலும் குண்டுமணியென்ன, முத்துக்களுமுண்டு என்பதை உணர்ந்தேன்.

"ஆந்திரப் பட பிரபல நடிகரான ஏ. நாகேசுவரராவுடன் ஒரு படத்தில் நான் நடிக்கச் சென்றிருந்தேன். வாழ்க்கையின் முக்கியமான தத்துவங்களை அவர் பக்குவமாகச் சொல்லும் ஆற்றல் படைத்தவர். எதைப் பற்றியாவது மனக்குழப்பமோ, மனவருத்தமோ அடைந்து நான் துயரத்தோடு உம்மென்று இருப்பதை அவர் கண்டுவிட்டால் பெருந்தன்மையோடு சில உபதேசங்களைச் சொல்லி என் வாட்டத்தைப் போக்கிவிடுவார்." என்று லட்சுமி, நாகேசுவரராவ் கூறியதை பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்.

"யாருக்கும் யாரும் எதிரியல்ல. நாம்தான் நமக்கு எதிரி. ஒவ்வொரு மனிதனும் கிட்டத்தட்ட பஸ்மாசுரன் போன்றவன்தான். தன் கையைத் தன் தலையிலேயே வைத்துக்கொண்டு தன்னையே வீழ்த்தி விடுவான். இந்த உண்மையை நீங்கள் உணர்ந்து கொண்டு விட்டால் வேறு சில விரோதிகள் உங்களுக்கு இருப்பதாக நினைக்கமாட்டீர்கள்."

இதைப் படித்தபின் பத்திரிகைகளில் வரும் திரைப்படப் பகுதியில் நல்ல விஷயங்களை என் கண்கள் தேட ஆரம்பித்துவிடுகின்றன.

திரைசிங்கம் & திரைசாமி

நான் பரீட்சையில் பாஸ் பண்ணினால் புண்ணிய தானம் செய்வதாக நேர்த்தி

என்ன புண்ணியதானம்?

ஒரு முப்பது பேருக்குப் படம் பார்ப்பதற்கு டிக்கற் எடுத்துக் கொடுப்பதாக நேர்த்தி.

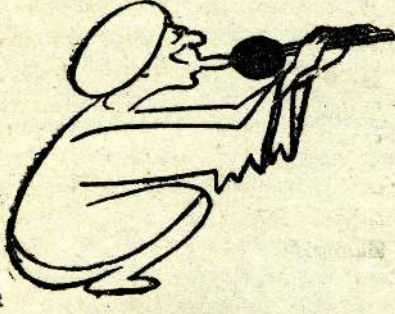

மனிதன் முகத்திலொன்று, முதுகிலொன்று பேசுகிறானே ஏன்?

அதுதான் பேச்சுச் சுதந்திரம்.

- ஜோக்கிரட்டஸ்

மகுடி

எம். மலர், யாழ்ப்பாணம்.

கே: மூன்று முடிச்சு படம் பார்த்தீரா மகுடியாரே?

ப: நான் மூன்று முடிச்சுப் போட்டவள் சும்மா விடுவாளா என்ன!

எம். ஏ. அப்துல் ஜபார்.

காத்தான்குடி.

கே: சொத்து என்பது திருட்டு. உமது கருத்து?

ப: திருட்டு மட்டுமா... திமிரும் கூட.

சி. எம். கலீல், கண்டி.

கே: கண்டியில் எனக்குப் பொழுது போகுதில்லை... யாழ்ப்பாணம் வந்தால் பொழுது போகுமா?

ப: வாரும் தம்பி... பஸ் நிலையத்தில் தவறி விழும் காதல் கடிதங்களில் கப்பல் செய்து, பஸ் நிலையக் கடலில் ஓட்டி விளையாடலாம்.

தெ. மயில்வாகனம், வவுனியா.

கே: எழுத்தாளனின் மனைவி பற்றி உமது கருத்து!

ப: கணவன் எழுதும் போது தூங்குவான்... அவர் எழுதிய வற்றை பழைய பேப்பர்காரன் தராசில் நிறுத்துப் பார்க்கும் போது விழித்திருப்பான்.

சி. ஏ. ஹமீட், அக்கரைப்பற்று.

கே: ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தேர்தலில் தோல்வி அடைந்ததற்குக் காரணம் என்ன?

ப: அவர்கள் உடலிலும் நிலம் பாய்ந்துவிட்டது.

எஸ். திருச்செல்வன், மாங்குளம்.
கே: வாழ்க்கை என்பது என்ன?

ப: வாழ்க்கை ஒரு பரீட்சை. பாடசாலையில் விழித்திருந்தவனுக்கு கல்விக்காலம் முடிந்ததும் பரீட்சை முடிவடைகின்றது. பாடசாலையில் தூங்கியிருந்து வெளியேற்றப் பட்டவனுக்கு வாழ்க்கையில் பரீட்சை ஆரம்பமாகின்றது.

சி. தியாகராசா, மயிலிட்டி.

கே: காதல் பிறப்பது எங்கே? ஞானம் பிறப்பது எங்கே?

ப: நிறம் பூத்த பூங்காவில் காதல் பிறக்கும்... நீலபூத்த சுடுகாட்டில் ஞானம் பிறக்கும்.

இ. மணவாளன், யாழ்ப்பாணம்.

கே. உலகம் எப்படிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது?

ப: காடுகள் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றது; வெள்ளக்காடுகள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றது.

எஸ். விஜயேந்திரன், துணுக்காய்.

கே: எது வாழ்வு? எது அழிவு?

ப: ஆறு திசை திரும்பினால் வாழ்வு. ஆகாய விமானம் திசை திரும்பினால் அழிவு.

ப. ஆனந்தவேல், உருத்திரபுரம்.

கே: காதலுக்கும், தேர்தலுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை என்ன?

ப: காதல் காலத்தில் தேனே... பாலே என்பார்கள்; தேர்தல் காலத்தில் தேனும்பாலும் ஓடச் செய்வோம் என்பார்கள்.

எஸ். எம். ஏ. பஸீர், கல்முனை.

கே: உமது வாழ்க்கை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறதா?

ப: எனது வயதும், ரிஸ்ட் வாட்கும் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது; நான்தான் பஸ்நிலையத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறேன்.

சி. கலைச்செல்வி, யாழ்ப்பாணம்.

கே: மகுடியாரே! அடிமை இனத்தால் கலை உலகில் சேவை புரிய முடியுமா?

ப: விலங்கு மாட்டப்பட்ட கைகளால் வீணை வாசிக்கமுடியாது.

சி. விஜயன், உரும்பாரய்.

கே: பொருமைக் கண்கள் எப்படிப்பட்டது?

ப: இரட்டைக்குழல் துப்பாக்கி போன்றது.

வி. நாகராஜா, குருநாகல்.

கே: அரசியல்வாதிக் கும் விவசாயிக் கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: அரசியல்வாதி தூற்றிப் "போர்" அடிப்பவர்; விவசாயி போரடித்துத் தூற்றுபவர்.

து. ஆனந்தவல்லி,
மட்டக்களப்பு.

கே: பட்சிகள் ஆடிப்பாடி மகிழ்
கின்றனவே... மனிதனுக்கு ஏன்
அந்த மகிழ்ச்சி இல்லை?

ப: பட்சிகளுக்குள் இன்னும் அர
சியல் வாதிகள் தோன்றவில்லை.

க. பொன்னையா,
பருத்தித்துறை.

கே: விவாகரத்திற்குக் காரண
மென்ன?

ப: கணவன் - மனைவி ஊடலுக்
குள் பிறர் ஊடுருவல்.

எஸ். ராஜம், சாவகச்சேரி.

கே: நடிகர்களின் நடிப்பை
விமர்சிப்பதற்குப் பதிலாக அந்த
ரங்க வாழ்க்கையைப் பேசிச்
சுவைப்பவர்களைப் பற்றி என்ன
நினைக்கிறீர்?

ப: கனியிருக்க வேரைச் சுவைக்
கும் ரசஞானிகள்.

பி. மரியாம்பிள்ளை,
திருகோணமலை.

கே: வருங்காலம் பற்றி உமக்
குப் பயமேதும் உண்டா?

ப: சூசயற்கை உரத்தில் வளரும்
மரங்கள் இயற்கையை இழந்து
விடுமோ என்ற பயம் உண்டு.

சி. விஜயபாலன், பளை.

கே: பாடசாலை நேசம் நீடிக்க
முமா?

ப: பள்ளி அறைக் காதல் மண
வறை போய் மனை அறை வரை
நீடிப்பதில்லையா!

வி. விசாலாட்சி, கரவெட்டி.

கே: மருடியாரே! உங்களுக்குடம்ப
ஒற்றுமையின் சூட்சுமம் என்ன?

ப: மனைவி சிலையா யிருக்கும்
போது, நான் உருத்திரமூர்த்தி
யாய்த் தாண்டவமாடுவேன்...
மனைவி பத்திரகாளியாய் மாறும்
போது நான் சிலையாவேன்.

சி. பாக்கியராஜா,
அனுராதபுரம்.

கே: அன்று ஜனநாயகம் இருந்
ததா?

ப: அன்றுதான் உண்மையான
ஜனநாயகமிருந்தது. மரண தண்ட
னை விதிக்கப்பட்ட சோக்கிரட்
டெஸிற்ற்து தன் கையால் விஷம்
குடிக்கும் உரிமையை வழங்கினார்
கள். இன்று பிறர் கையால் அல்
லவா மரணதண்டனை நிறைவேற்
றப்படுகின்றது.

சி. மணியம், மீசாலை.

கே: பக்தனுக்கும் படத்தயாரிப்
பாளனுக்குமுள்ள வித்தியாசம்
என்ன?

ப: பக்தனுக்கு அவனின்றி அணு
வும் அசையாது; படத்தயாரிப்
பாளனுக்கு 'அவனின்றி' அணு
வும் அசையாது.

வி. ரவீந்திரன், புலோலி.

கே: கூறாமல் சன்னியாசம்கொள்
ளும் நிலை உமக்கு ஏற்படுவதில்
லையா?

ப: ஏனில்லை... மனைவி தமிழ்ப்
படம் பார்த்திட்டு வந்து பாராட்
டும்போது ஏற்படுவதுண்டு.

வ. செல்லையா, புத்தளம்.

கே: எமது அரசியல் வாதிகள்
எதிர்காலச் சிற்பிகள்...?

ப: சிற்பிகள்தான்... பனிக்கட்டி
யில் சிற்பம் செதுக்கும் சிற்பிகள்

ஜி. வாசன், ஊர்காவற்றுறை.
கே: ஏய்... மருடியாரே! நானொரு
யூ. என். பி. அங்கத்தவன்...
எழுதுவதை ஜாக்கிரதையாக
எழுது.

ப: "பரமசிவன் கழுத்திலிருந்து
பாம்பு கேட்டது கருடா சவுக்
கியமா?"

த. விஜயா, மானிப்பாய்.

கே: மருடியாரே... கசீலா,
ஜானகி, வாணி ஜெயராம் இம்
மூவரில் யாருடைய பாடல் உமக்
குப் பிடிக்கும்?

ப: முக்கனியில் ஏக்கனி சுவை
யென்று கேட்கலாமா?

செ. ஜயந்தன், களுவாஞ்சிக்குடி.
கே: உலகயுத்தம் ஏற்பட்
டால்...?

ப: அஸ்தி இருக்கும்; அஸ்தி
கரைப்பதற்கு ஆள் இருக்காது.

வி. ஜெயகேசன், முருங்கன்.

கே: மருடியாரே! நீர் லஞ்சம்
வாங்கியது அல்லது கொடுத்த
துண்டா?

ப: வாழ்க்கையில் ஒரே யொரு
லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறேன்...
மனைவி தந்த கணையாளி. ஒரே
ஒரு லஞ்சம் கொடுத்திருக்கிறேன்
...தாலி

த. ஜவாகர், சித்தன்கேணி.

கே: கணவனை அடிக்கும் பெண்
களைப்பற்றி நீர் கற்பனைபண்ணுவ
துண்டா?

ப: ஏனில்லை... மணவறை
போகும்போது, அடிமேல் அடி
வைத்துப் போனவள், இன்று
அடிமேல் அடிஅடிக்கிறாள் என்று
கற்பனை பண்ணுவதுண்டு.

பட விமர்சனம்

KARAKATOA EAST OF JAVA

“கரகாட்டோ ஈஸ்ட் ஒப் ஜாவா”

- கலைவாதி கலீல்

“கரக்கட்டோ ஈஸ்ட் ஒப் ஜாவா” (KARAKATOA EAST OF JAVA) என்றொரு ஆங்கிலத் திரைப்படம் வெளிவந்திருக்கிறது. படமா அது? ‘தத் ரூபம்’ என்றால், அது அங்கேதான் இருக்கிறது.

கதை இதுதான். எரிமலைகள் நிறைந்த ஜாவாத் தீவை நோக்கி ஒரு கப்பல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கப்பலில் சிறைக்கைதிகள் பலரும் கொண்டு செல்லப்படுகின்றனர். கடலில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் ஒரு நீர்மூழ்கிக் கப்பலைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். எரிமலை வெடித்து ஊரே துவம்சமாகிறது. கடல் வேறு பொங்கித் தொலைக்கிறது. அதனூடே கப்பலைப் பக்குவமாகக் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறான் கப்பல் ‘காப்டன்’. இந்தச் சாதாரண கதையை வைத்துக்கொண்டு சற்றும் விறுவிறப்புக்குன்றாத பிரமாண்டமான படம் ஒன்றைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இரண்டரை மணித்தியாலங்கள் அலுப்பே தட்டவில்லை.

இத்தனைக்கும் படம் ஆடியசைந்து அமைதியாகவே நகர்கிறது. படத்தின் ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை எங்காவது தொய்வு விழவில்லை. மயிர்க் கூச்செறியும் காட்சிகள், மலைக்கவைக்கும் கட்டங்கள், உள்ளத்தை நெகிழவைக்கும் சம்பவங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. பலூனின் காற்றாடி பழுதாவதால் பலூன் எரிமலைக்குமிடக்குள்ளேயே ஆட்களுடன் இறங்குவது, சிறைக்கைதிகளைக் ‘காப்டன்’ கொல்லுவது, பொங்கிவரும் கடல். சதா கக்கிக்கொண்டிருக்கும் எரிமலைத் தீக்குழம்பின் கோரதாண்டவம்; இவையெல்லாம் 70 எம். எம்.மில் திகிலூட்டி, மனதில் அமுத்தமாகப் பதிக்கின்றன.

கப்பல்காப்ப்டனாக நடித்திருக்கும் (தவறுதவறு மாறியிருக்கும்) “மக்ஸ் மில்லியன்ஷெல்” மெவிந்த, இறுக்கமான உடலுடன், கம்பீரமான முகத்தைக் கொண்டே பிய்த்துத் தள்ளிவிடுகிறார். உலகமே தலைகீழாய்ப் புரளும்போதும், கலங்காத அஞ்சா நெஞ்சம், ஆண்மை, துணிவு அவரது தோற்றத்திலும், முகபாவத்திலும் தெரிகின்றன. நடுக்கடலில் நெருப்பு ஊற்றாக நீர் பொங்கி எழுந்து ஓய்ந்த பின்னர் மரணபீதியுடன் நிற்கும் உப காப்டன், கப்டனிடம், “அடுத்த நடவடிக்கை என்ன” என்று கேட்கும்போது, “இராச்சாப்பாட்டை முடித்துக் பார்க்கவேண்டிய படம் இது.

இசை விஞ்ஞானி

இந்தியாவின் தலைசிறந்த அனு விஞ்ஞானியான டாக்டர் சேத்னா இளைஞராயிருந்தபோது மேற்படிப்புக்காக அமெரிக்கா சென்றார். மிஷிகன் பல்கலைக்கழகத்தில் அவருக்குப் பரீட்சை வைத்து முடிவு சொன்னார்கள்:

“விஞ்ஞானத்தை விட சங்கீதம்தான் நன்றாக வரும்”

சுதந்திரத்தில் நான்கும் உண்டு

தரம் இருக்கின்றது.	(சு)த(ந்தி)ரம்
சுகி இருக்கின்றது.	சு(தந்)தி(ரம்)
சுரம் இருக்கின்றது.	சு(தந்தி)ரம்
தந்திரம் இருக்கின்றது.	(சு)தந்திரம்

பெண் தெய்வம்

ஹலோ... ஹலோ தியேட்டர் மனேஜர் ஸ்பீக் கிங்... உங்க கணவன் படம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது மயங்கி மூச்சுப்பேச்சில்லா நிலையில் இருக்கிறார்... உடன் வாருங்கள்.

அவரின் பட டிக்கட்டை எடுத்துக்கொண்டு அவரைக் ஹோஸ்பிட்டலுக்கு அனுப்பிவையுங்க... நான் மிகுதிப்படத்தைப் பார்ப்பதற்கு வருகிறேன்.

கொள்வதுதான்” என்று காப்டன் சொல்கிறோமே அந்த இடம் ஏ வன்!

படத்தின் ஆரம்பத்தில் ஒரு அழகிய ஜாவாக் குழந்தை அழுகிறது. படம் முடியும்வரைக்கும் அமுத கொண்டே இருக்கிறது. அதன் அழகையை நிறுத்த எவராலுமே முடியவில்லை. அக்காட்சி அபாரம். மனதை நெகிழ வைக்கின்றது.

உயிருக்குயிரான நண்பனாயிருந்தாலும், அவனுக்கும் மற்றவருக்குப் போலவே உரிய தண்டனை வழங்கும் அமுத்தம்; அதே நேரத்தில் வாய்க்ப்பெற்ற அற்புதப் படைப்பாக ஜொலிக்கிறார். கப்டன் மக்ஸ் மில்லியன்ஷெல்.

எமது தமிழ்ப்படத் தயாரிப்பாளர்களும் கட்டாயம்

க ணி ப் பு

● சிறுகதை

● கோப்பாய் சிவம்

அவன் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்கின்றான். ஏன் என்று அவனுக்கே தெரியாது! இது போன்ற உணர்ச்சியை அவன் அடிக்கடி அனுபவிக்க நேர்ந்திருக்கிறது. குழப்பம் என்ற அந்த உணர்ச்சியின் பின்னணியில் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருப்பது வேதனையா? அல்லது கோபமா? இது அவனுக்கே ஒரு புதிர்.

ஆனால் அவனுக்கே தெரிகிறது; தனது முகம் சாதாரண நிலையில் இல்லை. கோபத்தால் சிவந்த அல்லது அழகையால் உப்பி வெளுத்த அல்லது இது போன்ற ஏதோ ஒருவித மாற்றம் தனது முகத்தில் தெரிகிறது என்பதை அவன் உணர்கின்றான் உணர்ச்சிகளை அப்படியே வெளிப்படுத்தும் முகம் அவனுடையது. உள்ளத்தின் ஆழத்தில் அவற்றை அமுக்கி வைத்துவிட்டு, முகத்தை மலரவைக்கின்ற அந்த ரஸவாதம் அவனுக்குத் தெரியாது.

அவன் அந்த அரைவாசி திறந்திருந்த வாசற்கதவினூடாக வெளியே தெரிகின்ற காட்சியை உற்றுநோக்குவது போன்ற பாவனையில் அமர்ந்திருக்கின்றான். அவனது விழிகள் அந்த வாசலினூடாகத் தெரிகின்ற பெரிய இலுப்பை மரத்தையும், அதன் பின்னால் தூரத்தில் உயர்ந்து தோன்றும் ஒற்றைத் தென்னை மரத்தையும் தாண்டி நீல நிறத்தில் தெளிந்து தோன்றுகிற வானப்பெருவெளியில் எதையோ ஊடறுத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அவளது கேள்வி அவனது மௌனத்தை உடைக்கிறது.

“தவம்! ஏன் உங்களுக்குத் திடீரென்று கோபம் வந்தது?” அவன் மெல்லத் திரும்பி அவளைப் பார்த்தான். இதழ்கள் மெல்லப் பிரிந்து, முறுவலைப் பிறப்பிக்கின்றன. — தவறு பிறப்பிக்க முயற்சிக்கின்றன. தனது முகபாவத்தை மாற்றுகின்ற அந்த முயற்சியில் தான் தோற்றுவிட்டதை அவன் உணர்ந்துகொண்ட அதே நேரத்தில், அவனுடைய கூர்மையான விழிகளும் அதனை அவதானித்து அவனின் இதயத்திற்குப் படம்போட்டுக் காட்டுகின்றன. வெளியே ஒற்றைத் தென்னை மரத்தையும் தாண்டி, வானத்தில் நீண்டிருந்த அவனது விழிகள், இப்போது அவன் முகத்தை நோக்கித் திரும்பியிருந்தாலும், அந்த விழிகளின் பார்வை அவளது விழிகளையும் ஊடறுத்துக்கொண்டு அப்பால் சென்றது.

சனது விழிகளினூடு தன் இதயத்தை அவன் படிக்கிறான் என்று அவள் நினைத்தாள். அவளது அந்தப் பார்வையின் தீட்சண்யத்தைத் தாங்க முடியாமல் அவன் பார்வையைத் திருப்பி வேறிடத்திற்கு மாற்றினான். தனது கேள்விக்கு ஒரு மறுமொழியும் வராததிலிருந்தும், அவனது முகபாவத்திலிருந்தும் அவன் இப்போதும் உணர்ச்சிக்குவியலாக இருக்கிறான் என்பதை அவள் உணர்ந்து கொள்ளும்போதே, அதற்குக் காரணமாகத் தானும் இருந்து விட்டேனோ என்று எண்ணி மனம் சாம்பினாள்.

அந்த மனத்தின் சாம்பிய உணர்வும், அவனது பார்வையின் தீட்சண்யமும் சேர்ந்து அவளது

முகத்தின் பிரகாசத்தைக் குறைத்தது. அந்தத் திடீர் மாற்றத்தை அவனும் சட்டென உணர்ந்து கொண்டபோது அவனது இதயம் துணுக்குற்றது. “ஓ...! அவளை மனம்நோக வைத்துவிட்டேனோ?” என்று ஒருகணம் பச்சாத்தாபம் கொண்டு தவித்தான்.

“நான் இவள் மீது கோபம் கொண்டிருந்தேனா?” என்று அவன் தன்னை - தன் இதயத்தை பரிசீலித்து மீளாய்வு செய்ய முற்படும்போது, அவள் திடீரென்று உள்ளேபோய் மறுபடியும் வந்தாள். அவன்முன்னே தான் கொண்டுவந்திருந்த குளிர்பானத்தை வைத்தபோது அவன் தன் கண்ணப்பொட்டுக்களை விரல்களால் தேய்த்துக் கொண்டு மெல்ல நிமிர்ந்து அவளைப் பார்த்தான். அப்போது மாலை நேரமாக இருந்தபோதும் கூட அவள் குளிர்பானத்தைக் கொண்டு வந்தது

பாராமுகம்

“ராஜ ராஜ சோழனை நீங்கள் பார்த்ததுண்டா? பின் எப்படிச் சிலை வைப்பீர்கள்” என்று சி. சுப்பிரமணியம் கேட்டார்.

அதற்கு முதல்வர் கருணாநிதி, “பரமசிவன், பார்வதியை நீங்கள் பார்த்ததில்லையே! எப்படி சிலை வைத்தீர்கள்” எனக் கேட்டார்.

தனது உள்ளத்தின் கொதிப்பை தணிப்பதற்காக என்று நினைத்துக்கொண்டபோது அவன் முகத்தில் உண்மையாகவே ஒரு புன்னகை மலர்ந்தது. ஆனால் அந்தப் புன்னகைக்கு அவ்விடமிருந்து

பிரதிபலிப்பு வரவில்லை. இப்போது அவள் தனக்குள் சிந்திக்கின்றாள். தான் தவறான முறையில் நடந்துகொண்டேனோ என்று நினைத்துக் கழிவிர்க்கக் கொள்கிறாள். இப்போது அவள், அவன் அமர்ந்திருக்கும் அந்தச் சரிவான கதிரையின் அருகில், கீழ்த் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருக்கிறாள். பாதங்களை ஒருங்குசேர்த்து மார்பளவில் உயர்ந்திருக்கும் முழங்கால்களின்மேல் நாடியை முட்டுக் கொடுத்துக்கொண்டு முதலில் அவன் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த வானப் பெருவெளியைப் பார்வையால் துளைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவன் இவளது அந்தத் தோற்றத்தையும் தனது சிந்தனைகளுக்கு எட்டிய அளவில் அவளது மன ஓட்டங்களையும் தனக்குள் இரசித்துக்கொண்டு குளிர்பானத்தை எடுத்து உறிஞ்சினான்.

அவன், “நான் அவள் மீது கோபம் கொண்டிருந்தேனோ?” என்று தனக்குள் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டான். உண்மையில் அவன் கோபம், கவலை என்ற உணர்வுகளல்லாத ஏதோ ஒருவகை விபரீத உணர்வையே கொண்டிருப்பதாகப் புரிகிறது. ஒருவேளை அது ஏமாற்றத்தின் விளைவான ஒரு வெறுப்பாக இருக்க முடியுமோ என்று ஒரு சந்தேகம் எழுகிறது.

சம்பவமே இல்லாத ஒரு சிறு சம்பவம் இத்தனை தூரம் தன் மனத்தைச் சிதறவைக்கிறதே என்று எண்ணி அவன் வியப்படைந்தான். “எண்ணங்களால் வாழ்பவர்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் திருப்திப்படுகின்ற அதே நேரத்தில் வெகு வேகமாக அவர்களது நினைவுச் சிகரங்கள் உடைந்து நொருங்கிவிடுகின்றன.” என்று அவன் ஒரு முழுமையான வசனமாகவே தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டான். அன்றிரவு ‘டயரி’ எழுதும்போது அந்த வசனத்தை எழுத வேண்டுமென்று எண்ணி, மனத்திற்குள் மறுபடியும் ஒரு முறை சொல்லிக் கொண்டான்.

அவன் இன்னமும் இன்னமும் அதே நிலையில் அசையாமல் இருந்தான். அவளது பார்வையைப் பின்பற்றி அவன் துபார்வை, அந்த நில வானத்தில் நிலைத்தது. தெளிந்த வானத்தில் வெண்பஞ்சுத்திரளான மேகங்கள் மெல்ல நகர்ந்துகொண்டிருந்தன. அவன் அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றியே நினைக்கிறான் என்று புரிந்து கொண்டபோது, அவனும் அதே சம்பவத்தை இரையீட்கு முற்பட்டான்.

அன்று மதியம் - அவசரமாக அங்கு வந்த அவள், அவளைத் திரைப்படமொன்றுக்கு வரும்படி அழைத்தாள். அவன் திடீரென்று திகைப்பில் ஆழ்ந்து விட்டான். மிகவும் தரக்குறைவான மூன்றடி தரச் சினிமா ஒன்றைப் பார்க்க அவன் விரும்புகிறான் என்பது முதலாவது அதிர்ச்சி. அதற்குத் தன்னையும் அழைக்கிறான் என்பது மற்றொரு அதிர்ச்சி.

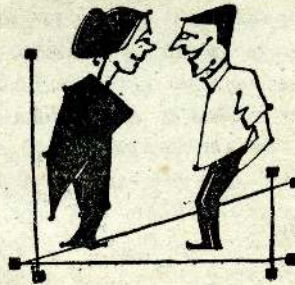
அவன் தன்னை ஒரு உயர் தரமான கலைஞனாகவும், அருமையான ரசிகனாகவும் நினைத்து அப்படியே தனது சிந்தனைகளை வளர்த்து வருகின்றான். அவன் அதே ஊரில் வசிக்கும் அவனது விசிறி. ஆரம்பத்தில் வெறும் ரசிகை என்று ஆரம்பித்த அந்த

உறவு வளர்ந்து ஒரு நல்ல நட்பாக மாறியிருந்தது. அவனது சிந்தனைகள், மன ஓட்டங்களையே அவன் அப்படியே பிரதிபலித்து வந்ததும், எல்லா விஷயங்களிலும் இருவருக்கும் ஒரே மாதிரியான ஆர்வமும், ஈடுபாடும், ரசனையும் அமைந்ததும் அந்த நட்பைப் பண்படுத்தியது. அவன் இரசித்துப் புகழும் சங்கீதம் நிச்சயமாக இவளுக்கும் பிடித்திருக்கும். அவனுக்கு வெறுப்பையுட்டும் நாடகம் இவளுக்கும் சலிப்பேற்படுத்தும்.

இந்த அளவுக்கு ஒரே மனம், ஒரே சிந்தனை - ஒரே விதமான நோக்கு - ஒரேவிதமான ரசனைகளோடு நெருக்கமான நட்பினை வளர்த்துக் கொண்டபோது இன்றைக்கு அவள் வந்து அந்த மூன்றடி தரக் குப்பையைப் பார்க்க வேண்டுமென்று அவளை அழைத்த போது...

அவன் அவளைப் பற்றி நினைத்திருந்த நினைவுகள், அவளுக்குக் கென்று அவன் தனது இதயத்தில் கொடுத்திருந்த கௌரவமான புனித ஸ்தானம், அவளைப் பற்றி அவன் உருவாக்கி வைத்திருந்த ‘இமேஜ்’ பிம்பம்...

ஓ...! நொடிப் பொழுதில் அந்தப் பிம்பம் நொருங்கி விழ,

ஆசிரியர்: இன்று பின்னேரம் பெருந்தொகையான மாணவர்கூட்டம் வரும்.

மனைவி: ஏதும் பேட்டி காணவா?

ஆசிரியர்: இல்லை. ஒரு மாணவனை அடித்துப்போட்டன்.

- கேசரி

ஒருவர்; அன்னியனை நம்பக் கூடாது.

மற்றவர்: அதுசரி! எங்க போக உத்தேசம்?

ஒருவர்: அன்னியநாடு போக உத்தேசம்.

- கேசரி

இவன் அந்தத் திரைப்படத்தைப் பற்றித் தனது அபிப்பிராயத்தை மிகவும் அருவருப்போடு கூறினான் அகற்கு அவன் சமாதானங்கள் சொன்னான்.

“தவம்! தாக்குறைவான ரசனையிலே மூழ்கிக்கிடக்கிற ஒரு கூட்டத்தை நாம் இழிவாக நினைத்து ஒதுக்கித் தள்ளுகிறோம். அதே நேரம் அதியுயர்வான - பெரும்பாலும் புத்திஜீவிகளுக்கு மட்டுமே உரியதான - இன்னொரு விதத்தில் சொல்வதானால் புனிதக் கலைகளென்று நாம் நினைக்கின்ற சிலவற்றை மட்டும் ரசித்துக் கொண்டு, அந்த வட்டத்துக்குள்ளே மட்டும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதுவும் ஒருவகையில் தவறுதானே?”

அவன் அந்தக் கேள்வியுடன் நிறுத்தி, அவனை நிமிர்ந்து நோக்குகிறான். அவன் திடீரென்று அக்கேள்விக்கு மறுமொழி கூறமுடியாமல் - அல்லது கூற விரும்பாமல் மௌனமாக அவளது விழிகளைத் தவிர்த்துத் தன் பார்வையை விலக்குகிறான். அவளது கேள்விக்குப் பொருத்தமாகவும், அழகாகவும் விடை சொல்ல வேண்டும் என்ற நினைவுடன் சிந்தித்துக்கொண்டு விழிகளை அவன் மேல் மேயவிடுகிறான்.

அவளது தோற்றத்தில் கூட அந்த ஒரு கணத்திலே நிறைய வேறுபாடு இருப்பதாக அவனுக்குத் தோன்றுகிறது. அவளது உடைகள், அணிகள், நிற்கும் நிலை இவற்றில்கூட இதுவரையில் அவன் கண்டிராத வகை வகையில் அபரிதமான ஒருதேவையற்ற கவர்ச்சியும் - அடக்கமற்ற தன்மையும் இருப்பதாக அவன் உணர்கிறான்.

ஓ! அவள் இப்போது நிறைய மாறிவிட்டாள். தன்னிடமிருந்து வெகுதூரம் போய்க் கொண்டும் இருக்கிறாள். அவனுக்கு அதனைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

அவளது வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவன் ஒருநாள் அவன்

கைதியின் குழந்தை

கூண்டுக் கிளிகள்
காதலில் பிறந்த
கூண்டுக்கிளிக்கு
எப்படி - எதற்கு
வந்தன சிறகுகள்.

கல்யாணஜி.

கேள்வி

இந்த மனிதக் கட்டையை எரிக்க ஏன் மரக்கட்டையை அடுக்கிறீர்? அது செய்த பாவம்தான் என்ன? எஸ். கே. ஆத்மநாதன்

நன்றி: கசடதபற

இரு

கவிதைகள்

முன் அமர்ந்து அவனுக்கு மிகவும் பிடித்தமான சஹானா ராகப் பாடலொன்றை மிகவும் அருமையாகப் பாடிக்காட்டிய காட்சி அவன் மனத்தில் தோன்றியது.

நீல நிறத்தில் பூக்கள் போட்ட அந்த மஞ்சள் நிறச் சேலையின் முந்தானையை கழுத்தைச் சுற்றி வலது தோளில் கொண்டுவந்து வெண்ணிறமுத்து மாலை யில் செருகிக்கொண்டு அவள் அமர்ந்து பாடிய அந்தப் பணியும், பதவிகம்... ஓ அந்தத் தோற்றமும், குரலும், பாணியும் கூட அந்த சஹானா ராகத்தினைப் போலவே வெகுநளினமாக - நிதானமாக அமைந்திருந்ததை அவன் வெகுவாக ரசித்துப் பாராட்டியது அவனுக்கு நன்றாக நினைவுக்கு வருகின்றது.

இன்றைக்கு அந்த ஒரு கேள்வியில் அவளது அந்த ‘இமேஜ்’ உடைந்து நொருங்க - அவளது இரசனுகள், ஆர்வங்கள், ஆற்றல்கள், எல்லாமே பொய்தானோ என்றொரு சந்தேகத்தை அவனுள் கிளர்ந்தெழச் செய்கிறது.

அந்தச் சந்தேகம் அவனுக்குப் பெருத்த ஏமாற்றத்தை உண்டாக்குகிறது. அவளைப் பற்றித்தான் போட்டிருந்த கணிப்பு

தவறிவிட்ட ஏமாற்றம். அவள் தன்னை விட்டு விலகிக்கொண்டிருக்கிறாளோ என்ற ஏக்கம். தான் மட்டும் அந்த உன்னதமான கலாரசனையின் உச்சியில் தனித்து விடப்பட்டு விட்டேனோ என்ற தவிப்பு எல்லாம் சேர்ந்து அவனுக்கு ஒருவித வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது.

எழுத்தாளன்; என் கதையில் வரும் பாத்திரங்களை பாராட்டாதவர்களே இவ்வே.

மனைவி எங்க வீட்டுப் பாத்திரங்களைப் பார்த்துச் சீரிக்காதவர்களாயில்லை.

அனுக்குத் தன்மீதே ஒரு வெறுப்பு தன் கணிப்புத் தவறி விட்டதென்று தன் மீதே ஒரு கோபம். அந்த வெறுப்பும், கோபமும் தனது நிகானத்தை நிர்மூல மாக்கிவிட அவன் அவனோடு வழமைக்கு மாறான முறையில் சற்றுக் கோபமாகவும் - வரம்பு மீறியும் பேசியிருக்கிறான். அவனது அந்தப் பேச்சு அவளை வெகுண்டெழ வைத்துவிட்டது. அவளும் சில வார்த்தைகளைக் கடுமையாகப் பேசிவிட்டு உள்ளே போய் விடுகிறாள்.

இப்போது...?

நடந்து முடிந்துவிட்ட சம்பவத்தின் மூல காரணத்தைப் பரிசீலித்துத் தன்மீதே குற்றங்கண்டு தங்களுக்கும் உள்ளேயே மறுகிக்கொண்டு அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள். அவன் மெல்ல அவளின் முகத்தை நோக்குகின்றான். அவளின் கண்களில் நீர்ப்படலம் திரையிட்டிருப்பதைத் துல்லியமான அவன் பார்வைகள் கண்டுபிடித்தபோது அவனது மென்மையான இதயத்தில் முள்ளொன்று தைத்துவிட்டாற்போல் உணர்கிறான்.

சட்டென்று எழுந்து உள்ளே போகிறான். அவன் வெளியே புறப்படத் தயாராக வந்து, “எழும்பு சந்திரா; அந்தப் படத்தைப் பார்த்திட்டு வருவம்” என்று கூறிக்கொண்டு. அவள் விழிகளை நேரீர பார்க்கக் கூசி அதைத் தவிர்ப்பதற்காகக் கீழே சிலிப்பர்களைத் தேடிக் காவில் கொழுவிக்கொள்கிறான்.

அவள் எழுந்து. தானும் சிலிப்பர்களை அணிந்து கொண்டு வெளியே வருகிறாள். நிர்மலமான அவனது முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு, “இப்ப அந்தப் படம் வேண்டாம். பூங்காவரை போய் உலாவிவிட்டு வருவோம்.” என்று சொல்லிவிட்டு நேரீர பாதையை நோக்குகிறாள். அவன் வினாக்குறியுடன் அவளைக் கூறிப்பாக நோக்கிக்கொண்டு நின்றான். அவள் அதற்கு முன்னே இரண்டு அடிகளை எடுத்துவைத்தவள் நின்று திரும்பி, “நான் என்னுடைய இரசனைகளையோ, ஆர்வத்தையோ மாற்றிக்கொண்டு விடவில்லை. எமது சிந்தனைகளை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கு இப்படியான சில மீறல்கள் உதவும்

என்று நினைத்துத்தான் அதைப் பார்க்க விரும்பினேன். அதுவும், அதனை உங்களைப் போன்றவர்களோடு பார்த்து, உங்களோடு விவாதிக்கவும் மட்டும்தான் விரும்பினேன். நன்கு பண்பட்ட ரசனையுள்ளவர்கள் மேலும் தமது கலாரசனையை உயர்த்துவதற்கு இவைகள் வழிவகுக்குமேயல்லாமல் அவர்களை இவை கெடுத்துவிட முடியாது.” அவன் அவளையே பார்த்துக்கொண்டு கைகளை முன்னாலும், பின்னாலும் தட்டிக் கொண்டு மௌனமாக நின்றான்.

அவள் தொடர்ந்தாள்:

“ஆனால், இப்போது நாம் அந்தப் படத்தைப் பார்த்துத் தான் ஆகவேண்டுமென்று ஒன்று மில்லை. எங்கள் மன அமைதியை மறுபடி பெறுவதற்காகப் பூங்காவரை போய்விட்டு இருக்கும் போது திரும்பலாம் என்று நினைக்கிறேன்.” அவள் கூறிவிட்டு மெல்ல முன்னே திரும்பி நடந்தாள். அவன் மறுமொழி எதுவும் கூறவில்லை. கனத்த மௌனத்துடன் அவளது கால்விரல் மெட்டிகளைப் பாச்த்தபடி அவள் பின்னே நடந்துகொண்டிருந்தான்.

ஏசேலோ
அகிலேசா....

தரகர்: யாழ்ப்பாண மாப்பிளை படருக்கார் வேண்டாமாம். படருத்தால் போதுமாம். யாழ்ப்பாண ரூட்டில் ஓட்டுவதற்கு.

மருத்துவம்

மருந்து வியாபாரி: என்ன வேணும்?

ஒருவர்: உங்க கலப்பட மருந்து கொண்டு தாங்க தற்கொலை செய்வதற்கு.

- அதிமதரம்

பிள்ளைக்கு ஒரு மாப்பிள்ளை

தாய்: ஏன்டி சுப்பிரமணியத்தைத் திருமணம் செய்ய மறுக்கின்றாய்?

மகள்: அவனோரு சுவாமிப்போக்கு.

தாய்: அப்போ... கனகசுந்தரத்தை ஏன் வெறுக்கிறாய்?

மகள்: ஹிப்பித் தலைமயிரில்லை.

தாய்: அப்போ... யோகநாதன்?

மகள்: அவன் படம் பாராத ஒரு பேய்.

தாய்: சோமசுந்தரம்...?

மகள்: அது ஒரு புத்தகப்பூச்சி.

தாய்: சிவபாதம்...?

மகள்: அது ஒரு பிஸ்நெஸ் பிசாசு. காசு காசு...

தாய்: இரத்தினசிங்கம்...?

மகள்: அது அரசியல் அலம்பினபடி..

தாய்: அப்ப சிவஞானம்...?

மகள்: அது கலையென்று அலையுது.

தாய்: ராஜரத்தினம்...?

மகள்: அது ஒரு கர்நாடகம். கர்நாடக இசைப் பைத்தியம்.

தாய்: அப்ப... அந்த டாக்டர் பொடியன் சிவலிங்கம்?

மகள்: அது நேஸ்மாருடன் சுத்தித்திரியும்.

தாய்: அப்போ... அந்த எஞ்ஞனியர் ரத்தினசிங்கம்.

மகள்: அதுக்கு இரும்புதான் கரும்பு... இரும்பை வளைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

தாய்: உனக்கு புருஷலட்சணம் இந்த லோகத்திலே பிடிக்கிறது கஷ்டம்... நீ கல்யாணமில்லாமல் தான் இருக்கப்போறாய்!

மகள்: துறவியாப் போவன்.

தாய்: நான் முதல் சொன்ன சுப்பிரமணியத்தை சுவாமிப் போக்கென்றேயே... அவனைக் கல்யாணம் பண்ணி இரண்டுபேரும் துறவிகளாக வாருங்களேன்.

மகள்: ! ! ! ! !

பலரசம்

- ரோமானியச் சக்கரவர்த்தி அகஸ்டஸ் காலத்தில் கல்யாணம் செய்துகொள்ளாதவர்கள் மீது தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. நாஜி ஜேர்மனியிலும் கல்யாணம் செய்யாத ஜேர்மனியினருக்குக் கடுமையான வரி விதிக்கப்பட்டது.
- மகாபிட்டர் ஒரு காலம் ரஷ்யாவின் அரசனாக இருந்தார். தாடி வளர்த்த வாலிபர்கள் பலரின் தாடிகளைத் தன் கையாலேயே வெட்டி எறிந்தார்.
- 12-ம் நூற்றாண்டிலேயே தாள் நாணயங்கள் சீரே பழக்கத்தில் இருந்ததாக மார்க்கபோலோ என்ற யாத்திரிகர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- 1789-ல் நடந்த பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் தோமஸ் பெயினும் கலந்துகொண்டார். பிரான்ஸ் பாஸ்டல் சிறை தகர்க்கப்பட்டபோது சுதந்திரம், சமத்துவம் சகோதரத்துவம் என்ற கோஷமே எழுப்பப்பட்டது.
- பிரெஞ்சுப்புரட்சியின் முடிவில் தோமஸ்பெயினுக்கும், ஜோர்ஜ் வாஷிங்டனுக்கும் பிரெஞ்சுப் பிரசா உரிமை வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது.
- ரஷ்யப் புரட்சிவீரன் லெனினிலும், சீனப் புரட்சி வீரன் சன்யாட் சென்னிலும் மகாத்மா காந்தி இரண்டு வயது இளையவர்.
- சிவநடனம் கலாயோகி ஆனந்தக்குமாரசாமி எழுதிய நூல்களில் ஒன்று. 'சிவநடனம்' பிரெஞ்சு மொழியிலும் வெளிவந்தது. இந்த நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய ஹெமெயின் ஹேலண்ட் - ஒரு பிரெஞ்சு அறிஞர்; இலக்கியத்துக்கு நோபல்பரிசு பெற்றவர்; முதலாம் யுத்த காலத்தில் யுத்தத்துக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்தபடியால் நாடு கடத்தப்பட்டவர்; அறிஞர்கள் தமது கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு எப்போதும் உரிமையுண்டு என்னும் பிரகடனத்தைத் தயாரித்து, உலக அறிஞர்களின் கையொப்பத்துடன் வெளியிட்டவர். இந்தப் பிரகடனத்தில் ஆசியாவிலிருந்து கையொப்பம் இட்டவர்கள் ரவீந்திரநாத தாகூரும், கலாயோகியுமே.
- படிப்படியாகப் பதவி உயர்ந்தவர் ராஜாஜி அவர்கள். சேலம் நகரசபைத் தலைவராயிருந்தவர். சென்னை முதல்வராகி பின்பு கல்கத்தா கவர்னராகி, இந்திய கலர்னர் ஜெனரலாகப் பதவி உயர்ந்தவர்.
- நேருஜி கடைசியாகத் துயின்ற படுக்கையின் தலை மாட்டில் இருந்த புத்தகம் பகவத்கீதை.

நாட்டின் நாணயம் ஒலிக்கின்றது.

திக்கவயல்

ரெபேட் நொக்ஸ் என்பவர் ஓர் ஆங்கிலேய யாத்திரிகர். அவர் இந்நாட்டுக்கு துறைந்ததும், கண்டியரசனால் சிறைப்படுத்தப்பட்டார். சில வருடங்கள் சிறையிருந்த பின்பு தப்பியோடிய ரெபேட் நொக்ஸ் இலங்கையைப்பற்றி சில சரித்திரக் குறிப்புக்கள் எனப் பெயரிட்டு நூல் ஒன்று எழுதியுள்ளார். அந்த நூலில் இலங்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், இலங்கை மக்கள் மிகவும் சோம்பேறிகள் என்றும், இரவிரவாக வெற்றிலை சப்பிக் கொண்டு சாமம் சாமமாக ஊர்ப் புதினங்கள் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்றும் நகைச்சுவையாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இந்நூல் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது.

ரீ ரீ

யப்பானில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்த ஒரு யாத்திரிகர் கொழும்பிலிருந்து வெளிக்கிட்டு யாழ்ப்பேணியில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். இயற்கைக் காட்சியினை ரசித்துக் கொண்டிருந்த அந்த யாத்திரிகரிடம் இலங்கையர் ஒருவர் மெதுவாகக் கதையினைக் கொடுத்தார். யப்பானின் தொழில் விருத்தி பற்றி, அந்தயாத்திரிகருடன் ஒரு மணித்தியாலமாக உரையாடிய அந்த நபர் “யப்பானில் இலங்கையருக்கு வேலைகள் வேக்கன்சி இருக்கின்றதா என்று கேட்டு வைத்தாராம். இடி இடி எனச் சிரித்த அந்த யப்பானிய யாத்திரிகர் முழுச் சோம்பேறிகளான இலங்கையருக்கு யப்பானிலே நோ வேக்கன்சி என்று கையை விரித்து விட்டாராம். முகம் சிவந்த அந்த இலங்கையர் ‘குட்பை’ சொல்லிவிட்டு அடுத்த கொம்பாட்மெண்டுக்குச் சென்று விட்டார்.

ரீ ரீ

ஸ்பானியா ஒரு காலம் பொன்கொழிக்கும் நாடாக இருந்தது. லத்தீன் அமெரிக்காவில் இருந்து பொன்னை வெள்ளியையும் ஸ்பானியர் தமது நாட்டுக்கும்கொண்டு வந்தனர். இதனால் நாட்டிலுள்ளோர் யானரும் வசதியுடையவர்களாகிவிடவே, அவர்கள் யாவரும் சோம்பேறிகளாகி விட்டனர். சோம்பேறிகளாகிவிட்ட மக்கள் கூட்டம் உற்பத்தியை ஊக்கப்படுத்தாமல் இறக்குமதி செய்து உண்டு கொழுத்தார்களாம். இவ்வாறு ஹிப்பிகளாக மாறிய கூட்டத்தால் கலவரங்கள் அதிகரித்தது. நாடு அழிவுப்பாதையை நோக்கிச் சென்றதாக ஒரு வரலாற்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஈழத்தில் ஒவ்வொரு இந்தியத் தொழிலாளியும் உழைக்கும் உழைப்பில் 12 பேர் சுமமா இருந்து உண்டு கொழுக்கின்றார்கள் என்று புள்ளி விபரங்கள் புகலுகின்றன.

ரீ ரீ

எமது இலங்கைத் தீவும் ஸ்பானியா போலவே வரப்போகின்றது என ஒரு நண்பன் குறிப்பிட்டான். பார்த்த இடமெல்லாம் இறக்குமதிப் பொருட்கள் வரப்போகின்றனவாம். கடைத்தெருவெல்லாம் இறக்குமதிக் கருவாடு; பார்க்குமிடமெல்லாம் பம்பாய் வெங்காயம்; சென்ற இடமெல்லாம் செக்கச் செவேலென்ற இறக்குமதிச் செத்தல் மிளகாய், மா, சீனி, மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை அப்பப்பா... புதுயுகம் மலரப்போகின்றது என நிற்பாட்டினுள் அந்நண்பன். ‘ஆம் தம்பி செத்தலையும், வெங்காயத்தையும் இறக்குமதி செய்தால் இங்குள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு என்ன வேலை? வெகுவினையில் வேலை இல்லாத அவர்கள் ஹிப்பிகளாகி விடுவார்கள். அப்போது புதுயுகம் ஒன்று மலரத்தானே செய்யும்’ என்று கதையை அத்துடன் நிறுத்தினேன்.

ரீ ரீ

“கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போலக் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்.” என்றார் ஒரு கவிஞர். பண்டைய அரசன் கலங்கியதை இன்றைய நாடாள்வோர் மறக்கவில்லைபோலும். பழைய கடனைத் திருப்பிக் கட்டாத பல்லாயிரம் விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக மீண்டும் கடன் கொடுக்கும்படி அரசு கட்டளையிட்டுள்ளது. இது விவசாயிகளுக்குச் ‘சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன் மாறி பொழிந்ததுபோல் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. என்னிடம் ஆலைசனை பெற வந்திருந்த விவசாயி ஒருவர், “இந்த அரசாங்கம் பதனியில் இருக்கும் ஐந்து வருடமும், ஒரு வருடக் கடனை மற்றைய ஆண்டு

என்ன உனது நண்பன் மந்திரியா...? வா நல்ல பால்கோப்பி வாங்கித் தாறன்... என்னுடைய மகனுக்கு ஒரு உத்தியோகம்...

வயது போகப்போக உங்களுக்குக் காது கேட்கிறது குறைந்துகொண்டு போகுது... மந்திரியல்ல மாந்திரி... மாந்திரியம் செய்யிறவர்.

திருப்பிக் கட்டாவிட்டாலும் தொடர்ந்து ஐந்து வருடங்களுக்குக் கடன் தருவார்களா?" என்று கேட்டார். நானும் நகைச்சுவையாக 'ஆமாம்' என்றேன். உடனே அவர் சிரித்த சிரிப்பு அகிலமெல்லாம் கேட்டிருக்குமோ என்னவோ.

ரீ ரீ

இலங்கையில் குடிசனம் பெருமளவில் பெருகி வருகின்றது. இதனால் ஒவ்வொரு தாளும் பல புதிய வயிறு கள் தோன்றியிருவதாக ஒரு பிரமுகர் குறிப்பிட்டார். இதை நகைச்சுவையாக அணுகிய முன்னாடி அரசியல்

மாப்பிள்ளை எடுக்கிற தென்றால் ரொம்பக் கஷ்டமாயிருக்கு...

யாழ்ப்பாண நியூ மார்க்கட்டிலை கொண்டு போய் விட்டுவிடு... ஒண்ணைப் பிடிச்சு வருவன்.

பிரமுகர் ஒருவர், "வயிறு மாத்திரமா தோன்றுகிறது? பிறக்கும்போது இரண்டு கைகளும் அல்லவா படைக்கப்படுகின்றது. இதைக்கொண்டு உற்பத்தியை ஊக்கப்படுத்தலாம் அல்லவா?" என்று ஒரு பேரூபோட்டுள்ளார்.

சிரித்திரன் அலுவலகத்தில் வேலைபார்க்கும் மெயில் வாகனத்தார் என்பவருடன் கதைத்துக்கொண்டிருக்கும் போது அவர், "இந்த நாட்டில் இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்களில் அறுசுவை உண்டி சரிப்பண்ணிச் சாப்பிடுவதற்கு இரண்டு கைகள் போதாது என்றும், முன்று கைகள் வேண்டும் என்றும் முறுவலித்துள்ளார்.

ரீ ரீ

பீக்ஸ் நீக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற செய்தி கிடைத்ததும் அலறியடித்த அயல்நாட்டு உத்தியோகத்தார்கள் அநேகர். சிங்கப்பூர் பென்சன் எடுப்போர் அதிலும் அதிகம். இனிமேல் தாங்கள் எடுக்கப்போகும் பணத்தின் அளவு மிகவும் குறையப்போகின்றது என்ற ஏக்கம் அவர்களைக் கவலிக்கொண்டது. இவர்களின் ஏக்கம் முடிவடைய முன்பு நிதியமைச்சர் புதிய குண்டு ஒன்றைத் தூக்கிப்போட்டார். பீக்ஸ் நீக்கப்பட்டாலும், அந்நிய நாட்டு நாணயங்களின் பெறுமதி கூட்டப்பட்டுள்ளதால், முன்பு பீக்ஸால் அதிக வருமானம் அடைந்தவர்களின் வருமானம் எதுவிதத்திலும் குறையாதாம். "காவேரிதான் சிங்காரி; சிங்காரிதான் காவேரி"

ரீ ரீ

அரசாங்க உத்தியோகத்தின் என்பவன் மாதத்தில் ஒருமுறை சம்பளம் காணும் ஒரு பாவி. முன்னாறு ரூபாவுக்கு மேல் சம்பளம்பெறும் இந்த அப்பாவிக்கு பத்தினரின் கூப்பன்களைப் பறிக்கச் சொல்லி நிதியமைச்சர் கூறியுள்ளார். இதனால் இலட்சக்கணக்கானோர் தமது கூப்பன்களை இழக்கின்றனர். இதுவரை தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளுமே அரசினை அடிக்கடி மாற்றினர். இந்நிலை தொடருமானால் அடுத்த அரசாங்கத்தை அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களே மாற்றியமைப்பர் என்று ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவன் கூறியுள்ளான்.

ரீ ரீ

இது எவ்வாறு இருப்பினும் பலருக்குக் கூப்பன் இல்லாமல் போனமை, கூப்பன் அடைவு பிடிப்போரைத் திகிலடையச் செய்திருக்கின்றது. தமது தொழில் இனி தலைகுப்புறப் படுத்துவிடுமென்று சிலர் கருதுகிறார்களாம்.

இவ்வாறு பலருக்குக் கூப்பன்கள் இல்லாதுபோன சமயத்தில்தான் 500 கூப்பன்களுக்கு ஒரு சங்கக்கடை திறப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்கின்றது. எத்தனையோ சில்லறைக்கடைக்காரர்கள் தாமும் உத்தரவு பெற்ற வியாபாரிகளாக நாயலைச்சலில் திரிகின்றார்கள்

ரீ ரீ

புதிய அரசாங்கத்தின் பட்டுஜெட் காய்ச்சல் கண்டுள்ளது. காய்ச்சலின் முடிவைப் போறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

மூன்று முடிச்சு படம் பார்க்கப் போனாயே... திரும்பி வருகிறாய்...!

முடிச்சு மாறிகள் மணைப் பேர்ஸை பிக் டிபாக்கட் அடிச்சிட்டாங்க!

திருடன்: என்ன எங்க மகள் கவலையோடு இருக்கிறாள்? மனைவி: யாரோ அவளுடைய இருதயத்தை பிக் டிபாக்கட் அடிச்சிட்டாலும்.

★

குறுநகை

ஒருவர்: யாழ்ப்பாணத்தில் பஸ் வண்டிகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மற்றவர்: காதலர்களும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஒருவர்: என் நல்ல காலம் பொலிடோலைக் குடிச்சுத் தப்பிவிட்டன்.

மற்றவர்: எப்படி?

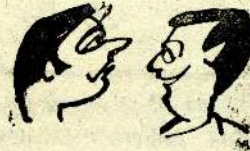
ஒருவர்: அதிலும் கலப்படம்

✱

வயோதிபர்: தங்கச்சி உங்களுக்கு நாணம் இருக்கோ?

இளம்பெண்: இல்லை. அதை வீட்டில் வைச்சிட்டுத்தான் இந்தச் சந்தியில் வந்து நிற்கிறன்.

✱

ஒருவர்: உயிரா, உத்தியோகமா பெரிது?

மற்றவர்: உத்தியோகம்.

ஒருவர்: உயிர் போனால் சுவர்க்கம். உத்தியோகம் போனால் நரகம்.

✱

ஒருவர்: மனைவி பின்னால் வருகிறாளோ பார்.

மற்றவர்: என்ன விஷேசம்?

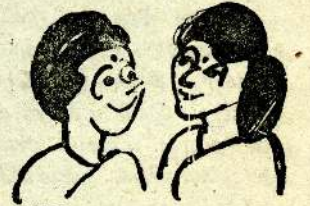
ஒருவர்: நான் துறவியாகப் போகிறன்.

✱

கலா: வசந்தா இப்ப சமயபாடத்திலே நல்ல அக்கறை.

மாலா: அவளொரு புனிதவதி.

கலா: இல்லை சமயபாட ஆசிரியரைத் தான் அவள் விரும்புகிறாள்.

✱

அயோக்கியன்: எனக்குக் காந்தி என்றால் விரோதி.

மற்றவர்: ஏன்?

அயோக்கியன்: அவர் உண்மை பேசுவதால்

யாழ்ப்பாண நகரிலே

விவசாய மருந்துகளுக்கு

பெயர் பெற்ற ஒரே இடம்

லிங்கம் ஸ்ரோர்ஸ்

168, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

மனைத் திரும்பிப் பார்த்தார் புண்ணியமூர்த்தி. அவன் மௌனமாக மணலை அலைந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும் தான் கூறிய விஷயங்களைப் பற்றித் தான் அவன் ஆழ்ந்து சிந்திக்குறான் என்று அவருக்குத் தோன்றியது. அவனுடைய மனதில் எதிரொலிக்கும் எண்ணங்களை அறிவதற்கு ஆவலாகவும் இருந்தது. அதை அவர் நேரிடையாகக் கேட்காமல் “என்னயோ சனை?” என்று கேட்டார்.

ருந்தால் இந்தப் பாசத்துக்கும் பிரியத்துக்கும் அதுபெரும் இடைஞ்சலாக இருக்கும். எனக்கும் உமக்கும் ஒரு ஒட்டுதல் இருக்காது. பெயரளவில் தான் தகப்பன் மகன் என்று இருப்போம். இது எங்கள் ரெண்டு பேருக்கும் திருப்தியையும், நிம்மதியையும் தராது. அது ஒரு சுமையாகப் போய்விடும். அந்தச் சுமையை வாழ்க்கை முழுதும் சுமக்க வேண்டியிருக்கும். அதுவே மனதில்புண்ணுகிப் புரை

புருஷனும் உம்மீது தீர்த்துக் கொண்ட விதத்தை நினைக்கும் போதுதான் என் மனம் ஆற மாட்டேங்குது. அவை அப்புக்காத்து குடும்பமாகவும், பெரிய சாதியினத்தில் உள்ளவையாயும் இருக்கலாம். அவையினர நோக்கில் நான் செய்தது பெரிய குற்றமாகவும் இருக்கலாம். அதற்காக என்னைத்தண்டித்து விட்டினம். அதோடை அவை விட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் நான் செய்த காரியத்தில் எந்த விதத்

அவ்வை அனுபவத்தார் - இளங்கிரன்

ரவி தன் மனதில் எண்ணங்கள் முழுவதையும் அப்படியே கூறாமல் “நீங்கள் சொன்ன விஷயங்களிலிருந்து உங்களைப் பூரணமாய் விளங்கிக் கொண்டேன். உங்கள் மேல் எனக்கு இருந்த தவறான அபிப்பிராயம் நீங்கி விட்டது. தூய்மையான அன்பால் கட்டுண்ட தாய், தகப்பனுக்கு நான் மகனாய்ப் பிறந்ததை நினைக்கும் போது எனக்குச் சந்தோஷமாகவும் பெருமையாகவும் இருக்குது” என்று உற்சாகத்துடன் கூறினான்.

ரவியின் இந்த வார்த்தைகள் புண்ணியமூர்த்தியின் மனதில் இருந்த துயரங்களையும் உறுத்தல்களையும் அந்த விநாடியே அழித்து விட்டன. பூரிப்பால் முகம் மலர் “மற்றவை என்னைப் பற்றி என்ன கருதியிருந்தாலும் எனக்கு கவலையில்லை. கவலைப்பட்டதும் கிடையாது. அது எனக்கு அற்பமான விஷயம். ஆனால் நீர் இப்ப கூறியதுதான் எனக்கு முக்கியம். நீர் எனது மகன். அதுவும் ஒரேயொரு பிள்ளை உம்மீதுதான் எனக்கு ஆழ்ந்த பாசமும் பிரியமும் இருக்க முடியும். உமக்கும் அப்படித்தான். என்னிலை நீர் தவறான அபிப்பிராயம் வைத்தி

யோடி, தாங்க முடியாத வேதனையை சீவியம் முழுதும் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும். உம் தாயாரால் மனதில் எந்தத்துன்பத்தையும் நான் அனுபவித்தது கிடையாது. ஆனால் அவபெற்றுத் தந்த செல்வத்தால் நான் துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டி வந்துவிடுமே. இதை எண்ணித் தான் நான் கலங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்பதான் என்மனதுக்கு ஆறுதலாயிருக்குது” என்று சொல்லி நிறுத்தியவர், சில விநாடிகள் மௌனமாக இருந்து விட்டு மேலும் தொடர்ந்தார்.

“ஆனால் என்னிலை உள்ளவஞ்சத்தை எனது சகோதரியும் அவ

திலும் சம்பந்தப்படாத உம்மையும் தண்டித்ததுதான் கொடுமாளது. தங்களின் சாதிக் கௌரவத்தையும் குலப்பெருமையையும், குடும்ப அந்தஸ்தையும் காத்துக் கொள்வதற்கு உம்மையும் ஒதுக்கி இழிவு படுத்தி மனதைப் புண்படுத்துவது தான் தங்களினர சமூக தர்மம் எண்டால், அதுதான் தமிழர் பண்பாடு எண்டால் இதைப்போல ஒரு கொடுமாள சமூகதர்மம், பாண்பாடு உலகத்திலே வேற ஒன்று இருக்க முடியாது. அவை தங்களைப் பெரிய மனிசர் என்று எண்ணிக் கொண்டாலும் உண்மையில் அவை சின்ன மனிசர் மிக மிகச் சின்ன மனிசர்”

இரு முனைகள்

எங்கே சுதந்திரம் நிலவுகின்றதோ அதுவே என் நாடு.
- பென்சமின் பிராங்க்லின்

எங்கே சுதந்திரம் இல்லையோ அதுவே என் நாடு.
- தோமஸ் பெயின்

புண்ணியமூர்த்தி இதை ஆத் திரத்தோடு மட்டுமல்லாமல் அரு வருப்போடும் கூறினார்.

தன் மீது அவருக்குள்ள பற்று தலையும் பாசத்தையும் கண்டு ரவிக்கு மேலும் பிரமிப்பயிருந்தது அவருடைய ஆத்திரமும் அவர் கூறியதும் நியாயமாகவும் தோன் றியது. மாமி வீட்டில் தான் நடத்தப்பட்ட விதம் மனதில் காட்சியாக விரிந்து மறைந்தது. சிறிது நேரம் அதையே எண்ணிக் கொண்டிருந்தவன் “நீங்கள் பிழை செய்துவிட்டீர்கள்” என்று திடீரென்று சொன்னான். புண்ணியமூர்த்தி அவனைக் கேள் விக் குறியுடன் பார்த்தார்.

“அம்மா செத்த பிறகு தான் நீங்கள் மலையாளுக்கு வந்தீங்க. ஆனால் அம்மாவைக் கல்யாணம் முடித்த உடனேயே அவளையும் கூட்டிக் கொண்டு இங்கே வந்தி ருந்தால் மாமி வீட்டில் நான் இப்படி ஒரு தண்டனையை அனு பவிக்கலோ. நீங்கள் இப்படி ஆத் திரப்படலோ, துயரப்படலோ நேர்ந்திருக்காது” என்று வினக் கினான் ரவி.

“ஓம் மெய்தான் அப்போ இது என் மனதில் படவில்லை. இங்கே மலையாவில் சாதிப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் இல்லை. இங்கே பல இனத்தைச் சேர்ந்தவையும் சாதி யைச் சேர்ந்தவையும் இருக்கினம் அவைக்குள்ளே கலப்புத் திரும ணம் செய்து கொண்டவையும் கல்யாணமாகாமலே ஒரு வரை யொருவர் சேர்த்துக் கொண்டு வாழ்கிறவையும் இருக்கினம். ஆனால் இதை இங்கே யாரும்

பொருட்படுத்துவதுமில்லை. ஒதுக் கிவைத்துத் தண்டிக்கிறதில்லை, இங்கேயும் யாழ்ப்பாணத்தார்கள் நிறைய இருக்கினம் தான். ஆனால் ஊரில் உள்ளது போல் சாதி வெறியை இங்கே காட்டிக் கொள்கிறதில்லை. அதை இந்த நாடு ஏற்றுக்கொள்ளாது. அவைக் குள்ளே கலப்புக் கல்யாணம் நடந்திருக்குது இங்கே உள்ள யாழ்ப்பாணத்தார் அதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாய் எடுத்துக் கொள்ளவுமில்லை. ஆகையால் நீர் சொன்னதுபோல அப்பவே அம் மாவையும் இங்கே கூட்டிக் கொண்டு வந்திருந்தால் இப்படி யெல்லாம் துயரப்பட வேண்டி வந்திருக்காது. அம்மாவும் இடை யில் செத்திருக்க வேண்டியும் இருக்காது. எனக்கு ஊரில் நடந்த புறக்கணிப்பும், இழிவும் தான் அவமானத்தைப் பெரிதும் பாதிச்ச உயிரைப் போக்கிவிட் டாது.” என்று கலங்கிய கண் ணைத் துடைத்துக் கொண்டார். புண்ணியமூர்த்தி.

“சரி இதையெல்லாம் எண்ணி வருத்தப்படுவதில் பிரயோசன மில்லை. ஒருவகையில் அம்மா வோடு நீங்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை உங்களுக்கு நிறைவாய் இருந்திருக்குது அது போதும்” என்று தந்தைக்கு ஆறுதல் கூறி னான் ரவி.

புண்ணியமூர்த்தி நிம்மதியாய் ஒருபெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே ‘ஓம் அது எனக்கு நிறைவுதான்’ என்று கூறிவிட்டு “பொழுது மங்கிவிட்டது. எழும்பும் பிணங் கைச் சுற்றிப்பாப்பம்” என்று

ஒருவர்: என் நல்ல காலம். பொலிடோலைக் குடிச்சன் தப்பி விட்டன்.

மற்றவர்: எப்படி?

ஒருவர்: அதிலும் கலப்படம்.

சொல்லிக் கொண்டே எழுந்தார்.

இருவரும் பீச்சிவிருந்து கிளம் பும்போது நகரம் மின் விளக்கு களால் பளிச்சென்றிருந்தது. விளம்பரங்களுக்கான வர்ண ஒலி கள் வேறு வர்ணஜாலம் செய்து கொண்டிருந்தன. கடைகள் கண் ணைப் பறிக்கும் நானாவிதப் பொ ருட்களுடன் வாவா என்று அழை த்துக் கொண்டிருந்தன. ஹோட்ட டல்கள் மாத்திரமின்றி பேவ் மெண்டில் கூட சுடச் சுட புரி யாணி, புரோட்டா, கொத்து ரொட்டி, பாயாசம், சேமியாக் கஞ்சி, மீ, மீஹூன் போன்ற பலவகை உணவுகளை விற்கும் சிறு சிறு காண்டாக் கடைகளும் கலகலப்பை ஊட்டின. இங்கே யும், ஹோட்டல்களிலும் சாய்ப் புகளிலும் ஆட்கள் நிறைந்திருந் தனர். வீதிகளிலும் ஜே ஜே என்று ஒரீர ஜனமயம்தான். எத் தனை வகையான ஜனங்கள். எத் தனை விதமான பருவங்கள் நிறங் கள். எத்தனை விதமான ஆடை அணிகள். எத்தனை பாஷைகள். மூக்கை அள்ளும் மணங்கள்.

இத்தனை கலப்புகளுடன் காத லர்களாய், தம்பதிகளாய், குழந் தை, குட்டிகளோடு குடும்பமாய் நண்பர்களாய், குமரிகளின் கூட் டமாய், இளவட்டங்களின் கும் பலாய் வீதிகளில் நடந்தபடி —

பெண் தெய்வம்: என்ன கவலை யோடு இருக்கிறீர்கள்?

ஆண் தெய்வம்: தமிழனுக்கு வீரத்தைக் கொடுப்போம் என்று இலங்கைக்குப் போனேன் அவன் என்னைக் கண்டும் பயத்தில் ஓடு கின்றான்.

பயபக்தி

மலாய், சீன, பறங்கி, வட இந்திய, தமிழ் கன்னியர் சைக்கிளில் வரிசையாய்ச் சென்றபடி.

காணும் முகங்களிலெல்லாம் உற்சாகமும் மகிழ்ச்சியும் பொங்கியபடி —

கார்களும், சைக்கிள், ரிக்ஷோக்களும் முன்னும் பின்னுமாய் ஊர்ந்தபடி —

இப்படி எத்தனையோ காட்சிகள். பலவர்களைக் காட்சிகள் கலகலப்பான காட்சிகள்.

இத்தனையையும் பிரமிப்போடும் குறுகுறுப்போடும் பார்த்தவாறே தந்தையுடன் நடந்து கொண்டிருந்த ரவீந்திரன் “ஐயா சொன்னது உண்மைதான். பகலையும் விட இரவில் தான் பிணங் அழகாய் இருக்கிறது” என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

பேம்மெண்டில் இருந்த காண்டாக் கடைகளில் ஒன்றின் முன்னால் நடைபயிற்சி நிறுத்திய புண்ணியமூர்த்தி “ஏதாவது சாப்பிடலாமே?” என்றார்.

நடந்ததில் ரவீந்திரனுக்கும் பசி எடுத்திருந்தது. அவன் தலையைச் சைத்தான்.

(தொடரும்)

“துன்பமே போ”

அஞ்சலி

என்று எழுதினீர்களே....!

எழுத்தாளனாக வேண்டுமென்ற எண்ணம் எழவே, அவர் திரு. வி. க. அவர்களிடம் மாணவனாகச் சேர்ந்துகொண்டார். ஒரு நாளைக்கு நூறு தமிழ் சொற்கள் படிக்க வேண்டுமெனக் கட்டளையும் பிறந்தது. இப்படிப் படிக்கின்ற காலத்தில் “வாணன்” என்ற சொல் வந்தது. அந்த மாணவன் குருநாதரை அணுகி, “வாணன் என்றால் வாழ்பவன்; நான் தமிழுக்காக வாழப்போகின்றேன். என் பெயரைத் ‘தமிழ்வாணன்’ என்று மாற்றிக்கொள்ளப் போகின்றேன். உங்கள் ஆசி வேண்டும்” எனக் கேட்டான். திரு. வி. க. திருவுளம் மகிழ்ந்து தனது ஆசியை வழங்கினார். தமிழ்வாணன் என்ற புனை பெயருடன் எழுத்துலகம் புருந்தவர்தான்; இந்தியாவில் இரண்டு லட்சத்திற்குமேல் விற்பனையாகும் ஐந்து பத்திரிகைகளில் ஒன்றாகிய கல்கண்டின் ஆசிரியராக இருந்து, அண்மையில் எம்மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்தவர்.

கல்கண்டுப் பத்திரிகை சிறுவர்களுக்காக ஆரம்பித்து, காலப்போக்கில் மாணவர் பத்திரிகையாகிப் பின்னர் எல்லோரும் படிக்கக்கூடிய பத்திரிகையாக மாறியது. கல்கண்டின் முப்பத்திரண்டு பக்கத்தையும் தானே எழுதிக்கொள்வதால்தான் அதிக விற்பனையாகிறது என்று கூறிக் கொள்வார்.

இருந்துபடிக்க நேரமில்லா உலகில் இரத்தினச் சுருக்கமாக எழுதும் முறையை அறிமுகப்படுத்திய பெருமை தமிழ்வாணனையே சாரும். அவர் மறைந்த போதும், தமிழ்வாணன் ஜேர்னலிசமும் தமிழ்வாணன் வைத்தியமும், துப்புத்துலக்கிய சங்கர்வாலும் மறையப்போவதில்லை.

கச்சேரியின்
ஆரம்பம் முதல்
இறுதி வரையிலும்
பக்கத்திலிருந்து
பக்கபலமாக
தாளம் போட்டு
தவில் வித்துவானை
தடம் புரளாது
வழிநடாத்திய
ஏணியான —
“தாளக்காரரை”
மனதார மறந்து
தவில் வித்துவானுக்கு
மாலை சூட்டி
பாராட்டுகின்றார்கள்:

- முருகு -

ஏன்?

கழுதை... உன்னை யார் கெட்டவார்த்தை பேசச் சொன்னது?
தந்தைசொல் மிக்க மந்திரமில்லை என்று ஆசிரியர் சொல்லித் தந்தாங்க... நீங்க உச்சரித்ததைத்தான் நானும் உச்சரித்தேன்.

யாழ்நகரில்
சகல உள்ளூர்
விளை பொருட்களுக்கும்
சாய்ப்புச் சாமான்களுக்கும்
பெயர் பெற்ற ஒரே இடம்.

சிவகுமார் ஸ்ரோர்ஸ்

282, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7738.

வட பகுதியின் அழகிய நகர் பருத்தித்துறை
அங்கே

சகலவித மின்சாரப் பொருட்களுக்கும்
பெயிஸ்நர் வகைகளுக்கும்
ஒரே இடம்.

ராஜன் எலெக்ட்ரிக்ஸ்

பஸ் நிலையம்,

பருத்தித்துறை.

அண்ணா கோப்பிக்கு நிகர் அண்ணா கோப்பியே

அண்ணா கோப்பி

தயாரிப்பாளர்:

அண்ணா தொழிலகம்,

இணுவில்.

அழகுக்கலைக் கோலம் தரும்
அற்புதப் பிடவைத் தினிசுகளுக்கு
ஒப்பற்ற இடம்

சிங்காரம்ஸ்

நங்கையர் நாகும் நவநாகரீக நகைகளுக்கு

டைமா நகை மாளிகை

செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு.

தொலைபேசி: 20875

மில்க்வைற்

தயாரிப்புகளுக்கு

நீங்கள் கொடுக்கும்
ஆதரவு
நாட்டின்
பொருளாதார
வளர்ச்சிக்கு
கொடுக்கும்
ஆதரவாகும்.

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7233

இலக்கியச் சாரல்

சித்திரா

- பிரச்சாரமில்லாத எந்த ஒரு கலையாலும் பிரயோசனமில்லை. ஆனால் வெறும் நெருப்பு, அக்கினி, அடி, உடை என்று எழுதுவதால் மட்டும் பிரச்சார நோக்கம் நிறைவேறிவிடாது. ஓர் அரசியல் கட்சியின் கொள்கை அறிக்கை, தேர்தல் சுவரோட்டி, மேடை முழக்கம் இவற்றிலிருக்கும் பிரச்சாரத்திற்கும், ஒரு கவிதை யிலிருக்கும் பிரச்சாரத்திற்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டை நம் கவிஞர்கள் உணரவேண்டும். கட்சியின் பிரச்சாரம் அக்கட்சியில் ஈடுபாடில்லாதவர்களை எரிச்சலடைய வைக்கும். கவிஞனின் பிரச்சாரமோ எதிர்த்தரப்பினரைக் கூட ரசிக்கவைக்கும்; உணர்வைக்கும்; ஒப்புக்கொள்ளவைக்கும்.

- சக்திக்கனல்

- வெள்ளிவிழாக் கண்ட பிரபல எழுத்தாளர் சொக்கன் அவர்களும், இளம் எழுத்தாளர் ஆ. சிவனேசச்செல்வன் அவர்களும் எம். ஏ. பரீட்சையில் சித்தியெய்தியதறிந்து, எழுத்துலக-நண்பர்கள் அவர்களை மனமார வாழ்த்துகிறார்கள்.
- ஞானபீடப் பரிசுபெற்ற எழுத்தாளர் அகிலன் ரஷ்யா செல்கிறார். எழுத்தாளர்களின் பிரயாணங்கள் வாசகர்களுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி ஊட்டும் விஷயம். பிரயாணங்கள் தரும் அனுபவத்தேட்டங்கள், அற்புதமான இலக்கியப் படைப்புகளாகப் பரிணமிக்கின்றன. அகிலனின் மலேஷியப் பயணம் “பால்மரக் காட்டினிலே” நாவல் உருவாக வழிவகுத்தது. ரஷ்யப் பயணம் அருமையான ஒரு புதிய படைப்பை உருவாக்க வழிவகுக்கும் என வாழ்த்துகிறோம்.
- மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாச்சாரப் பேரவைக் கலைவிழா, மட்டு நகரில் நவம்பர் 5-11-77 — 6-11-77 ஆகிய திகதிகளில் நடைபெறும். இதில் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக “மானிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே” என்ற தலைப்பில் கவியரங்கம் நடைபெறும்.
- தமிழக பிரபல பத்திரிகைகள் அனைத்திற்கும் ஒருசேர மசுறுதல் நிகழ்ந்திருப்பது வியப்புக்குரியது. மாபெரும் வாசக வட்டத்தைக் கொண்ட ‘கல்கி’ நின்றுவிட்டது அதிர்ச்சிக்குரிய செய்தி. சில எழுத்தாளர்கள் இதைத் தொடர்ந்து வெளிவரச் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. தினமணிக் கதிரிலிருந்து சாவி விலகி ‘குங்குமம்’ என்ற இதழை வெளியிடவிருக்கிறார்.
- நமது இலங்கை வானொலியில் இரவு எட்டு மணி முதல் ஒன்பது மணிவரை நடைபெறும் “முஸ்லீம் நிகழ்ச்சி” பற்றி எனது கருத்துக்கள் சில. இதை “முஸ்லீம் நிகழ்ச்சி” என்று சொல்வதைவிட முஸ்லீம்கள் பங்குபற்றும் நிகழ்ச்சி என்று சொல்வதே சாலப் பொருத்தம். அவர்களுக்கே உரிய சமய நிகழ்ச்சிகளைவிட சிறுகதை, நாடகம், பா நாடகம், கவிதை, விவாத அரங்கு, விழாத்தொகுப்பு நிகழ்ச்சிகள் என்று தரமான கிறிப்பான நிகழ்ச்சிகளும் இதில் ஒலிபரப்பாகின்றன. பாராட்டுக்களைப் பெறக்கூடிய இந்நிகழ்ச்சிகள், ‘முஸ்லீம் நிகழ்ச்சி’ என்ற ஒரு வட்டத்திற்குள் அடக்கப் படுவதன் மூலம், பரந்துபட்ட நேயர்வட்டத்தை இழந்து விடுகின்றது. ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் இரவு எட்டு மணிக்கு கிறிப்பான நாடகங்கள் ஒலிபரப்பாகின்றன. விஷயம் தெரிந்தவர்கள் மட்டும் தவறாது கேட்கிறார்கள்.

முனியப்பராணை!

பெண்புத்தி பின்புத்தி... உண்மைதானே நாகப்பு...?

முத்தவெளி முனியப்பராணை உண்மை... அந்தக் காலையன் கள் நகைகளையெல்லாம் அடிச்சுப் பறிச்சுப்போட்டுவிட பிறகும் வேலியில்லாமல் தாலியைப் போட்டுத் திரியிறுள்ளே!

மன்னிக்கவும்!

அந்த ரேடியோ ஸ்தாபனத்தில் வேலைபார்ப்பவர் நீண்ட காலமாக அந்த அழகியைப் பின்தொடர்ந்தார். அவருக்குத் தன்காதலைத் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு நாள் அரிய சந்தர்ப்பம் கிட்டியது அழகியோ சந்தோஷத்தைப் பிரதிபலிக்கும் முகபாவத்துடன் தென்பட்டாள்.

ரேடியோ அறிவிப்பாளர் அவளை அணுகி, உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தில் தன் நீண்ட காலக் காதலை நீட்டி உரைத்தார். அவளும் அமைதியாக எல்லாவற்றையும் செவிமடுத்தியபின் “நான் மன்னிப்புக் கேளாமல் வாழ்பவனுக்கே வாழ்க்கைப்பட விரும்புகிறேன். நீங்கள் ‘மன்னிக்கவும்’ என்று ரேடியோவில் சொல்வது உங்கள் பழக்கத்தோஷமாச்சே!” என்றாள். வானொலி அறிவிப்பாளர் ‘மன்னிக்கவும்’ என்று கூறி அங்கிருந்து நழுவினார்.

ரோஜா நகரம்

ரஷ்யாவில் டொனட்ஸ்க் என்பது நிலக்கரிச் சுரங்க நகராகும். இங்கு பத்து இலட்சம் மக்கள் வசிக்கின்றார்கள். இங்கு பத்து இலட்சம் ரோஜா மரங்களும் நாட்டப்பட்டு மணம் விசுகின்றன.

சுகல

உள்ளூர் விளைபொருட்களுக்கும்
சபாஸ் தேயிலைக்கும்

விஜயம் செய்யுங்கள்

ராஜா ஸ்ரோர்ஸ்

பிரதான வீதி,

நெல்லியடி.

“தமிழ்ப்படங்கள் நாடகங் களைப் போல இருக்கின்றன. எனக்கு நாடகத்தில் நடிக்கவேண்டும் என்ற ஆசை வரும்போது தமிழ்ப்படத்தில் நடிப்பேன்.” என்று ஒரு பேட்டியில் ரேகா கூறியுள்ளார்.

- ரேகா

“மலையாளப்படங்களில் நடிக்க ஆரம்பித்த பிறகு, தமிழ்ப்படங் களில் நடிப்பதை நான் விரும்ப வில்லை. காரணம், யாராலும் காப்பாற்ற முடியாத அளவிற்கு தமிழ்ப்படவுலகம் சீர்குலைந்து போய்விட்டது. நான் அறிந்த வரையில் தமிழ்ப்படவுலகம் இந்த ஜன்மத்தில் முன்னேறுது.”

- ஜெயபாரதி

திரைப்படம் நடிக்க களிலே டீசியைப்போல் எத்தனை பெரிய சென்னை என்று ஒரே தடையில் படித்து மனப்பாடம் செய்த பலர்கள் வேறு யாராவது இதைக் குடியுமா என்றுல் அதி நடிக்க திலகம் சிவாஜிசேனையைத் தான் இருக்க முடியும். நடிக்கவில்லை வசனங்களை இலகுவில் மனப்பாடம் செய்பவர்கள் இவ்விருவருமே

(சாப்)பாட்டுக் கதை

நல்ல கல்யாணச் சாப்பாடு போட்டிருப்பாங்களே!

“கல்யாண சமையல் சாதம் காய்கறிகளும் பிரமாதம்” என்ற பாட்டைப் போட்டாங்க... சாப்பாடு போடவில்லை.

தாய்: ராசா... தோசைக்கடை களை நம்பி கொழும்பில் இராதே! முட்டை, பாலென்று நல்லாய்ச் சாப்பிடு... புயல் வானிலே ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்குச் சொல்லாமல் வரும்.

தம்பி
தும்பியாப்
போனான்

- ஜோக்கிரட்டீஸ்

சீமையால் வந்த சீமந்த புத்திரன்

மகள்: டாக்டர்... அப்பாவிற்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது. காப்பாற்றுவீங்களே.

தாய்: டாக்டர்! உலக்கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அதற்குப்பின் மறையப் பார்க்கிறார்.

டாக்டர்: யாரிடமாவது கடன்பட்டிருக்கிறாரா?

மகள்: அவர் கடன்படத் தெரியாதவர். ஒரு நாள் யாழ்ப்பாணம் வர பஸ்ஸிற்குக் காசில்லாமல் வவுனியாவிலிருந்து நடந்து வந்து சேர்ந்தவர்.

டாக்டர்: ஆருக்கும் கடன் கொடுத்து ஏமாந்திருக்கிறாரா?

தாய்: அவர் ஒரு மறதிக்காரன்... சிலருக்கு ஐந்து பத்துத் தரமென்று கடன் கொடுத்திருக்கிறார் முன்பெல்லாம் கடன் கொடுத்ததை மறந்து.

டாக்டர்: யாரும் எதிரிகள் இருக்கிறார்களா...?

தாய்: ஐயோ இது ஒரு காந்தி... பாம்பு கடிக்க வந்தாலும் யால் வைப்பார்...

டாக்டர்: தலையடிபட விழுந்திருக்கிறாரா எப்பொழுது தாவது?

மகள்: காலடிபட விழுந்திருக்கிறார்... தலை கீழாக யோகப்பியாசம் செய்யும்போது.

டாக்டர்: திடீர் அதிர்ச்சிச் சம்பவம் ஏதாவது நடந்திருக்கிறதா?

தாய்: இல்லை டாக்டர்... நம்ம மகள் சீமையால் ஒரு ஹிப்பியோடு வீடு வந்திருக்கிறாள். அந்த ஹிப்பி ஆணை, பெண்ணை என்று யோசித்ததினை மூளையிலே அடிச்சிட்டுது.

டாக்டர்: ! ! ! !

அறுசுவை வரலாறு

இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தில் எடை கூடியவர் லங்காசயரின் எம். பி. யாகும். சிமித் என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும் இவரின் நிறை 336 இரூத் தலாகும்.

இலங்கை வரலாற்றில் முக்கிய இடம்பெறும் இராசசிங்கன் என்ற அரசன், கடைசியில் மூங்கில் சிராய் குத்தியதால் ஏற்புக்கொண்டு இறந்துபோனான்.

வரலாறு படிப்பித்துக்கொண்டிருந்த எனது சரித்திர ஆசிரியர் என்னிடம் கேள்வியொன்று கேட்டார். இலங்கையில் தமிழ்பேசும் பௌத்தர்கள் ஏன் இல்லை? சிங்களம் பேசும் இந்துக்கள் ஏன் இல்லை? என்பதே அக்கேள்வியாகும். இன்றுவரை சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். உங்களுக்காவது விடை புரிகின்றதா?

கண்டி இராசதானி மீது ஆங்கிலேயர்கள் தொடுத்த முதற்போராட்டம் தோல்வியில் முடிவடைந்தது. படை வீரர்கள் தோல்வியில் துவண்டிருக்கும் போது, மேலதிக படைகளை அனுப்புமாறு கொழும்புக்குச் செய்தி அனுப்பப்பட்டது. இச்செய்தி கொழும்புக்குக் கிடைக்கவில்லை. படைவீரர்கள் உணவுக்காகக் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று நினைத்த கொழும்பு நிர்வாகம், நூற்றுக்கணக்கான மாடுகளைக் கண்டிக்கு அனுப்பிவைத்தது.

கடலில் திரியும் அந்நிய நாட்டு நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களைத் துரிதகதியில் முறியடிப்பதற்காக உண்டாக்கப்பட்டது ஹிட்லரின் "எம்டன்" என்ற நீர்மூழ்கிக் கப்பற்படை. இப்படை இன்று மறைந்தாலும் மோசடிக்காரர்களை அழைப்பதற்கு எம்டன் என்ற சொல்லையே மக்கள் உபயோகிக்கின்றார்கள்.

கடலில் கடற்கண்ணிகளைப் பரப்பிவிட்டு, அந்நிய நாட்டுக் கப்பல்களை முதன்முதலில் அழித்தவர் ஹிட்லராகும்.

இந்தியாவின் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு எதிரான பல வழக்குகள் ஆங்கில நீதிபதிகளாலேயே விசாரிக்கப்பட்டன. வழக்குகளை விசாரிக்கும்போது நித்திரை தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நீதிபதிகள், வழக்குமுடிவில் இந்தப் பேதைகளுக்கு மரணதண்டனை வழங்குங்கள் என்று தீர்ப்பு வழங்கினர்.

எஸ். ஏ. எம். ஜவாஹர்
43, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

□

எம். எம். ஜெஸீல்
39, ஆஸாத் வீதி,
சோனக தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.

□

எம். எம். சறாப்
8, அசனா லெப்பை லேன்,
யாழ்ப்பாணம்.

□

ஏ. எச். லுக்மான்
102, முஸ்லீம் கல்லூரி வீதி,
சோனக தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.

□

கே. பாஸ்கரன்
மேப்பா. கே. அரசரத்தினம்
(பத்திரிகை நிருபர்)
மார்க்கட் லேன்,
மானிப்பாய்.

□

கே. புவன்
15/4, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

□

கி. நாகராசா
601/2. கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

□

எஸ். நஞ்சன்
மேப்பா. ஆர். பி. செல்வரட்ணம்
அல்வாய் வடக்கு,
அல்வாய்.

□

உ. த. சிவசுப்பிரமணியம்
20, துவரெலியா ரோட்,
கம்பளை.

MRS டாமோடிர்ன்

Mrs டா: ஹூ இஸ் தெட்சனாமுர்த்தி டார்லிங்?

Mr டா: அவர் தவில் என்ற நாவல் எழுதிய பேமஸ் நவலிஸ்ட்.

Mrs டா: நான் வாசிப்பதற்கு ஒரு தவில் வாங்கித் தாறீங் களா டார்லிங்.

Mr டா: வை நொட்...

முதலாளி: கடந்த ஏழு வருடங் களாக இருநூறு ரூபா சம்பளத் தில் வேலை செய்திருக்கிறாய். இந்த மாதம் தொடக்கம் நூறு ரூபா கூட்டியுள்ளேன்.

தொழிலாளி: வேண்டாமுங்க... நான் இன்னும் ஏழு வருடங் களுக்கு இதே சம்பளத்தில் வேலை செய்யிறேன். எனக்குக் கூப்பன் தான் வேணும்.

தஞ்சாவூர் கல்வெட்டு வரிசை
 .நகர்ப்பிள்ளை மலிகைகொண்ட "காவல முயற்சி"

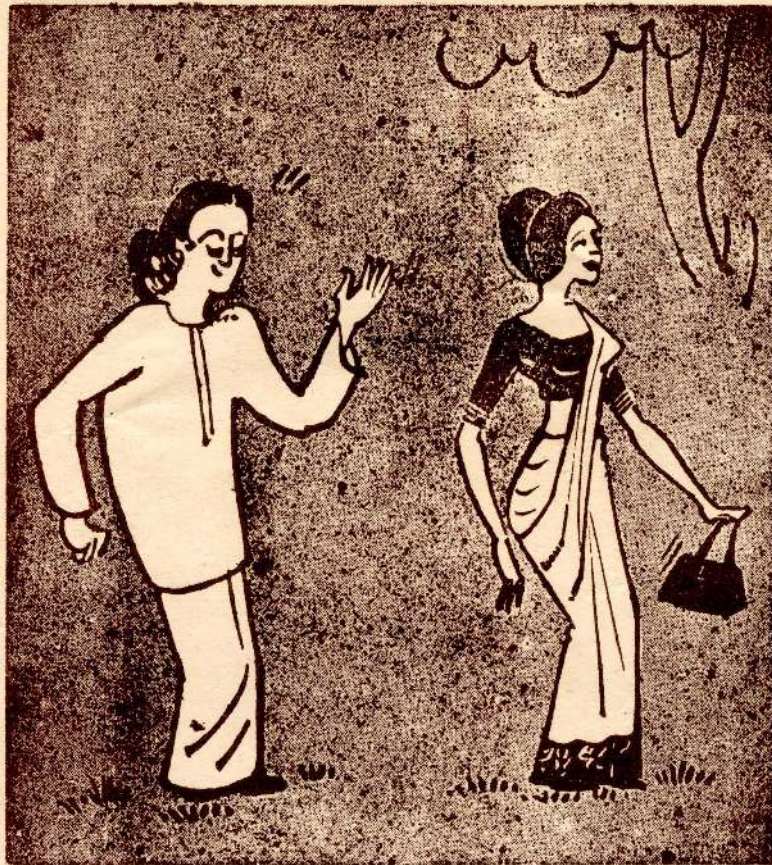
கல்வெட்டு வரிசை

நெய்வேலி கல்வெட்டு வரிசை

21-வது பக்கம்

“முயல் மார்க் நூல் போன்ற இடையுடையாள்...”

உங்கள் அழகிய தையல் வேலைகட்கு
“முயல் மார்க்” நூல்களையே பாவியுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்கள்:

சம்பியன் திரெட் மனுபக்சரிங் கம்பனி,

கொழும்பு - 12.